

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Štev. 36 — No. 36

CLEVELAND, O., 9. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1930

LETO (VOLUME) XVI.

CLEVELANDSKE NOVICE

—Umril je po dolgotrajni bolezni rojak John Legan, v starosti 34 let. Doma je bil iz vasi Podgozd, fara Žuženberk. V Ameriki se je nahajal 18 let. Tu zapuška žalujejo soprogo, rojeno Arko, dva brata Frank in Joseph Legan ter sestro Mary Fabian, v starem kraju tri popolbrata, očeta in mačeho ter teto Margareto Kosiček in strica Joseph Legan. Naj v miru počiva.

—Nenadoma je preminul rojak Ignac Petan, star 42 let, doma iz Podrede pri Brezicah. V Clevelandu je bival 17 let. Tu zapuška soprogo in sestro, v starem kraju pa tri brate in dve sestri. Našli so ga mrtvega v garaži na 5705 Bonna Ave. kjer ga je vsled nepredvidnosti zadušil iz avtomobila izhajajoč strupeni plin. R. I. P.

—Dne 4. septembra je bila najdena mrtva v postelji na svojem domu Slovenka Mary Grzinčič, stara okrog 40 let, in stanujoča na 7216 St. Clair Ave. Policija je bila poklicana potem, ko je prišel prihajati iz stanovanja smrtni in se je sosedom zdelo sumljivo, ker je niso videli že več kot teden dni. Ko je policija vdrila v stanovanje, je našla notico, katero je Mrs. Grzinčič baje napisala, in v kateri je izrazila namen, da gre sama v smrt, toda iz stanja trupla se ni moglo natančno dognati pravega vzroka njene smrti. Mrs. Grzinčič je bila ločena od svojega moža okrog leta in pol.

—Mrs. Victoria Smrekar, stanujoča na 6112 St. Clair Ave., soproga poznane trgovca John Smrekarja, je bila odpeljana v Fairview Park bolnico. Želimo, da bi se čim prej vrnila na svoj dom!

—Mr. Anton Avsec, sin družine Avsec iz 57. ceste, je odšel te dni v Lemont, Ill., kjer se bo posvetil duhovskim študijam. Mnogo uspeha!

—Šeststotintrideset dijakov je z uspehom naredilo skušnjo za odvjetnika v juliju mesecu ter jim je bila v soboto, 6. septembra podeljena pravica poslovanja, kot odvjetniki v državi Ohio. Med temi so tudi štirje Slovenci iz Clevelanda in sicer: Victor H. Karlinger, Joseph J. Klausner, Frank J. Rus in Joseph A. Krizman. V Clevelandu imamo danes 19 slovenskih odvjetnikov. Vsem novim odvjetnikom izrekamo naše iskrene čestitke!

—Po daljšem odmoru se je zadnji petek zopet vršilo zaslivanje na zvezni sodnji v Clevelandu za državljanske papirje, in sledeči naši ljudje so postali ameriški državljani: Frank Glazar, Jakob Kaučič Anton Želko, Dorothy Jarc, Dominik Mancin, Theodor Oprin, Ivana Kramar, Josip Burja, Mary Starman, Rudy Serapa, Mary Lah, Mat, Delac, Frank Juh, Matilda Smalc, Josip Zahari, Sever Sosa, Mary Stanonik, Ana Puncun, Ana Weber, Roza Pintar, Frank Stiglic, Mary Mance, Anton Zavrli, Frances Ganer, Jakob Redlar, Teresija Kuhar, Frank Pelcer, Frank Zupan in Tony Koran, skupaj 29 novih naših državljanov. Živeli!

—V današnjem listu je priob-

NEMIRI V ARGENTINI

NOVA VLADA NA KRMILU

Buenos Aires, Argentinijska, 6. septembra.—V tej državi je nastala revolucija proti sedanji vladi, kateri se je pridružilo tudi vojaštvo. Predsednik republike Irigoyen je moral resignirati in vladine posle je danes prevzel Dr. E. Martinez, ki bo z generalom Urigomom sestavil novo vlado.

Vse mesto in pristanišče je obkroženo ter zasedeno z vojaštvom, ki je odpovedalo pokorščino bivšemu predsedniku Irigoyenu. Odstopli predsednik se nahaja v neki bolnišnici, ker ga je napadla huda pljučnica; zdravniki imajo le malo upanja, da bi okrevala.

V gotovih krogih se zatrjuje, da so revolucijo v Argentiniji zagneli iz Rusije najeti komunisti. Bivši predsednik republike je odredil najstrožje korake napram komunistom, toda pri tem je naletel na odpor od strani domačega ljudstva in vojaštva.

Število žrtev povodom te revolucije po mestih in izven mest znaša nad 1.200.

ŽRTVE ORKANA

San Domingo, Južna Amerika 6. septembra.—Danes popoldne je tukaj razsajal silen orkan, ki je povzročil nepopisno škodo. Izmed 10,000 hiš je ostalo neporušenih samo 400. Število mrtvih znaša okrog 4,000, ranjenih pa nad 10,000. Gmotna, vsled orkana povzročena škoda znaša nad \$50,000,000.

Čen finančni izkaz slovenske North American Trust banke z dnem 15. avgusta, 1930. Opozarja se na označeni finančni izkaz vse vlagatelje tega največjega slovenskega denarnega zavoda, da si ogledajo številke natančno, da bodo videli, kako obstoji banka, kateri ste zaupali svoje prihranke. Finančni izkaz naj prečitajo tudi tisti, ki morda še danes dvomijo o zdravem finančnem stanju te največje slovenske banke. Kdor ne verjame besedam, naj verjame številkam, ker številke ne lažejo in so iste številke, kot jih dobijo v pregled državni pregledovalci, kadar pridejo pregledovati knjige in poslovanje te banke.

—Dne 15. septembra se začne s poukom in javnih šolah za one, ki bi se radi začeli učiti angleščine ali pa ki bi znanje v angleščini radi spopolnili. Sledeče šole pridejo za naše ljudi v poštev: Hamilton šola, na Union in E. 130th St.; South High šola, 7351 Broadway; Glenville šola, 810 Parkwood dr.; East High šola, 1380 E. 82nd St.; Collinwood High šola, na St. Clair Ave. in 152. cesti; Willson šola, E. 55th St., blizu Superior Ave. Pouk se vrši ob ponedeljkih, torkih, sredah, četrtnih in petkih, in sicer v vsaki šoli na drug dan, kar boste lahko pozvedeli, če se oglasite v šoli, kamor boste zahajali. Pouk se začne ob 7. uri zvečer. Rojakom zelo priporočamo te šole, da izpopolnejo svoje znanje v angleščini, kar jim bo povsod koristilo.

V blagohotno vpoštevanje

Na zadnji konvenciji je bilo debatirano, kako bi bilo mogoče znižati nekaj Jednotinih upravnih stroškov. V ta namen se je vpoštevalo dejstvo, da se nekaterim družinam pošilja preveč iztisov Glasila, kar naravno stane denar. Nekateri družine prejemajo kar po pet, šest ali celo več številč Glasila. Večina delegatov je bila mnenja, da naj bi v takih slučajih dva Glasila za eno družino popolnoma zadostovala. To priporočilo in ta nasvet je konvencija končno tudi odobrila.

Naravno, da velja ta določba samo za one družine, ki hočejo prostovoljno znižati ali opustiti nekaj številč Glasila, kajti naročnina je za vse članstvo brez razlike obvezna.

Za vsakih 100 manj tiskanih številč lista se lahko prihrani Jednoti tedensko \$1.88, kar znaša na leto že lepo svoto. Po naši sodbi bi se prav lahko znižalo število naročnikov za 1,000, pa bi imeli torej še več dobička od tega in bi se lahko to svoto za kako drugo dobro stvar porabili.

Radi tega apeliramo na vse one družine, ki prejemajo več Glasil, da naj število listov omejijo, kolikor jim drago in kolikor največ mogoče. V ta namen izrežite tu navedeni kupon in ga pošljite v kuverti na upravnništvo Glasila. Pri tem lahko rabite svinčnik. Pišite pa jasno in razločno.

UPRAVNIŠTVU "GLASILA K. S. K. JEDNOTE," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Jaz _____ član(ca) društva št. _____

s tem dovoljujem, da se iz našega adresarja črta sledeča imena naročnikov "Glasila:"

Ime _____ Člona ali P. O. Box _____ Pošta _____

Podpis _____

URADNO NAZANILLO

Pri minulih konvenciji je bilo sklenjeno, da član ali članica mladinskega oddelka, ki dopolni 16. leto svoje starosti, ako se želi zavarovati samo za \$500 posmrtnine, zamore prestopiti v odrasli oddelke brez zdravniške preiskave.

Ta sklep je stopil v veljavo z dnem, ko je bil na konvenciji sprejet in je torej sedaj v veljavi.

Vsa društva se obvešča in opozarja, da se po omenjenem določili ravna in člani ali članice mladinskega oddelka, ki so dopolnili 16. leto svoje starosti, takoj preprišejo v odrasli oddelke.

V takih slučajih je treba izpolniti prvo stran zdravniškega lista, ki se mora poslati na glavni urad skupaj s certifikatom mladinskega oddelka.

Ako se član mladinskega oddelka želi v odraslem oddelku zavarovati za višjo svoto kakor \$500 in ako želi biti zavarovan tudi proti bolezni, potem se mora tak član podvreči zdravniški preiskavi.

Za glavni urad K. S. K. Jednote: JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

SLOVO NADŠKOFA JEGLIČA

V petek 1. avgusta se je poslovil s prestola ljubljanskih škofov nadškof dr. Anton Bonaventura Jeglič ter se odpeljal preživljati poslednjo dobo življenja v Gornji grad. Tisoči izobražencev in prostega ljudstva, iz mesta in s kmetov so spontano napolnili ljubljansko stolnico, da se poslovijo od svojega ljubljanskega škofovanja, a pastirja. Skoro vsem so se lesketale solze v očeh, ko so kleče sprejemali njegov poslednji blagoslov. Enako so se trgala srca vsem, ko so mu klicali na kolodvoru poslednji Zbogom, saj je vsak globoko čutil veličino trenutka, ko se je po 32

letih škofovanja poslavljala ta sekularna osebnost od svojega naroda.

Bil je v zgodovinski in usodobi veliki duhovnik, jasni učitelj, zvesti voditelj in neustrašljiv borec svojega naroda; zgodovina mu bo pa nedvomno naredila ime apostola Slovencev. Mnogo je pretrpel tekom svojega dolgoletnega škofovanja, a svoj pokoj lahko uživa prepričan, da ga ni danes na zemlji moža, ki bi ga slovensko ljudstvo tako spoštovalo in ljubilo, kot tega svojega velikega vladiko. Naj mu teko leta zaslužnega pokoja do najvišje življenjske dobe.

NE VEČ V KANADO!

KANADA USTAVILA VSAKO NADALJNO PRISELJEVANJE

London.—Iz Ottawe poročajo, da je Mr. Wesley Gordon, minister za inozemsko priseljevanje, izdal nove naredbe, ki radikalno in brez izjeme onemogočajo vsaj za enkrat vsako nadaljno priseljevanje iz vseh držav, razen iz Velike Britanije in Zedinjenih držav. Imigracija iz evropskih dežel je torej popolnoma prenehala.

Lani je prišlo v Kanado 104,000 novih naseljencev, ki so šli večinoma v poljedelske distrikte centralne in zapadne Kanade. ed njimi je bilo 80,000 Angležev. Jugoslovanov je šlo v Kanado približno okrog 3,000, a je težko ugotoviti, če so vsi ostali v Kanadi, ker jih mnogo uide Zedinjene države, kakor hitro so na ameriškem kontinentu.

Kanadska vlada je bila prisiljena nastopiti tako drakonično, ker se je tudi že tam začel pojavljati problem brezposelnosti med industrijskimi delavci. Dovoljeno bo priseljevanje samo še za angleške moške in ženske, oziroma neozojene fante in dekleta, ki bodo smeli priti, če jih bodo posamezne države kanadskega dominijona izključno za poljedelska dela ali kot stalne farmerje ali kot začasne sezonnarje, poklicale. Do sedaj je veljalo za angleške delavce, ki spadajo pod to kategorijo, da so dobili od kanadske vlade izredne ugodnosti za prevozne stroške, ki so včasih znašali samo eno desetino celotnih stroškov. Te ugodnosti bodo za enkrat ukinjene.

Minister Gordon je izjavil, da veljajo njegovi ukrepi tako dolgo, dokler bo en sam kanadski državljan brezposeln. Na ta način se pričakuje, da bo imigracija v Kanado padla vsaj za polovico, če ne za več, ker iz Anglije ne pričakujejo več kot pa 40,000 imigrantov v enem letu. Tudi ta kontingent se zna še znižati, ker odpadejo olajševalne ugodnosti glede prevoznine.

IZ DEŽELE MORILCEV

Trst, Italija, 6. septembra.—Danes je vojaštvo ustrelilo v vasi Bazovica blizu Trsta štiri Slovence, katere je te dni vojaška sodnja vsled terorizma obsodila na smrt. Te žrtve so: Franc Marušič, star 24 let; Zvonimir Miloš, 26 let; Ferdinand Vidovec, 22 let, in Alojzij Valenčič, 32 let star. Državni pravdnik jih je obtožil, da so navedenci baje hoteli z bombo napasti avtomobil, s katerim se je vozil laški diktator in krvožlok Mussolini. Obsojenci so šli kot žrtve fašizma pogumno v smrt.

IMENOVANJE NADŠKOFA V MILWAUKEE, WIS.

Vatikan, Italija.—Na mesto pokojnega milwaškega nadškofa Messmerja je papež Pij imenoval sedanjega škofa S. A. Strich-a iz Toledo, O. Novo imenovan nadškof je star šele 43 let, ter je torej eden izmed najmlajših višjih cerkvenih prelatov.

DOSEZEN REKORD

FRANCOŠKA LETALCA PRELETELA IZ PARIZA V NEW YORK

Curtiss Field, N. Y.—Dne 2. septembra zvečer ob 6:12:30 sta z aeroplanom "Question Mark" semkaj iz Pariza dospela francoska letalca Dieudonne Coste in Maurice Bellonte. Ta nepretrgani zapadni polet sta navedena francoska letalca prvič izvršila v svetovni zgodovini. Mnogo avijatikov iz Evrope je zadnja leta skušalo preleteti atlantski ocean, a so se vsi ponesrečili. Prvi, ki je uspešno preletel Atlantik leta 1927 je bil ameriški avijatik Charles A. Lindbergh, ko je v 33 urah došel iz New Yorka v Pariz; Coste in Bellonte sta pa rabila za to pot 37 ur, 18 minut in 30 sekund.

Na letališču je pričakovala francoska letalca nad 5,000 oseb broječa množica, ki ju je navdušeno pozdravila; med odličnimi gosti je bil tudi Colonel Charles A. Lindbergh, ki jima je na uspešnem poletu iskreno čestital.

Dospevala v hangar, sta pogumna letalca v imenu Francije po radio pozdravila ameriško ljudstvo.

V četrtek se je Coste s svojim aeroplanom od tukaj podal v Dallas, Texas, v svrhu dosege razpisane nagrade \$25,000.

Veselje v Parizu.

O dnevu proslave premirja še ne pomnimo v tem mestu toliko veselja in navdušenja kot je bilo 2. septembra, ko se je že čez tri minute po dovršenem poletu semkaj zvedelo, da sta francoska letalca Coste in Bellonte srečno dospela v New York. Vse mesto Pariz je bilo po koncu in se veseli tega dogodka; njima v pozdrav so se vršile sijajne parade in bakljanje, godbe so igrale, parne piščalke so piskale in šempanjec je tekel francoskima letalcema v pozdrav. Zanimiv je bil trenotek, ko se je po radio tudi semkaj v Pariz slišal govor letalca Coste, ko je v New Yorku Američane pozdravljal.

Francoska vlada bo pogumna letalca Coste in Bellonte visoko odlikovala z redom častne legije tega bo prejel vsak en milijon frankov državne nagrade.

PREDSEDNIK HOOVER POZDRAVIL FRANCOŠKA LETALCA

Washington, 8. septembra.—Danes dopoldne sta bila francoska letalca Coste in Bellonte v gosteh pri predsedniku Hooverju. Hoover ju je povabil v Belo hišo ter se z njima prijazno razgovarjal. Pri tej priliki jima je tudi čestital, ker sta uspešno preletela Atlantik iz Pariza v New York.

V njih družbi so se nahajali še sledeči trije najbolj sloveči svetovni letalci: Colonel Lindbergh, podadmiral Byrd in kapitan Rickenbacker. Opoldne je bila vsa ta družba pri predsedniku na kosilu.

—V Saratoga Springs, N. Y., zborujoča Ameriška legija se je z 370 proti 160 glasovi izjavila za preklie 18. amendmenta, oziroma za odpravo prohibicije.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Mati našla od strele ubitega sina. Dobropole, 18. avgusta. V soboto predpoldnem smo imeli nevihto. V tistem času je hotel domov čevljaraki pomočnik Janez Grm (Filipov) iz Malevasi. Delal je v Zagradcu, a na sv. Roka dan se je odpravil domov, ker so ta dan praznovali, nadalje pa je bilo tudi podgoriško žegnanje, katero so Filipovi, ki so bili nekaj pod podgoriškim zvonom, po stari navadi praznovali. Janeza je pač gnalo domov hrepenenje po domačih, a tudi nevihta je spešila njegove korake—toda domov ni prišel. Kako uro po nevihti je šla Filipova na njivo, ki je prav blizu doma. Tam, niti sto metrov od hiše je dobila na stezi po tleh zleknjenega človeka. Kdo bi bil tako nespameten, da leži na mokrih tleh? Ali spi? — Stopila je bliže in si ga ogledala. Kajpada je takoj spoznala sina. Bil je mrtev, zadet od strele. Strela ga je bila zadela v glavo in ga ožgala po levi strani života. Nepopisno žalostno je bilo srečanje Filipove matere s sinom. Med nevihto je tresčilo tudi v škodkovo hišo. Letos pri nas strela zelo gospodarji. Zaradi nje smo imeli letos že par požarov.

Električni tok je šinil v 28-letnega elektromonterja Vil. Rebernjaka v Mariboru. Padel je iz transformatorja na tla in kmalu preminul.

Električni tok je ubil 20-letno Marijo Zupanovo iz Rimskih toplic. Zapletla se je nevede v električno žico, ki je visela z droga in ležala po tleh. Marijina spremljevalka Jožefa Trglova pa je dobila težke opekline po vsem telesu.

Zidarski oder s svežim zidom se je sesul v Škofji Loki. Pod ruševinami zidovja in lesa sta obležala dva delavca, prvi je 57-letni Jožef Štajer iz Puštala pri Škofji Loki, drugi 27-letni Franc Langerholc iz Pivne. Oba ponesrečenca so prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Poškodbe so zelo težke.

Po nesreči se je zaletil neki kolesar iz Domžal na cesti proti Bohinjski Beli s kolesom v go. Rutar iz Bohinjske Bele, ki je v spremstvu svoje punčke šla k svoji sestri na Bled. Pridrvel je kolesar, punčka se je hotela umakniti na drugo stran ceste, pa je mati skočila za njo, se pripognila, da je zagrabi za roko, v tem trenutku pa se zaletil kolesar z vso silo naravnost ženi v glavo, da je na mestu padla, omedlela in tekem par ur na svojem domu umrla.

Ker je jedla strupene gobe je preminula poštna upraviteljica v Gornji Lendavi gdč. Ruža Flis.

Zasut pri kopanju peska. Šere Anton, posestnik iz Poljan pri Mirni peči, je s svojim sinom Alojzijem pomagal neke-mu pogorelcu kopati pesek. Naerkat se utrga večja plast zemlje, pomešana z debelim kamenjem, in podsuje šereta. Pri tem je dobil zelo težke poškodbe po telesu, zlasti pa po glavi. Prepeljali so ga takoj v Kandijsko bolnišnico. Njegovo stanje je obupno.

in Mimie Petric.

Ako nam vsem Bog podeli zdravje, lakreno želimo, da pride tudi vi v prihodnje leto na obisk v naš prihodnje Joliet, da se boste z nami kratkočasili. Torej na zopetno veselo svidenje! Bog vas živi!

Prejmite naše srčne pozdrave vsi skupaj!

Mary Kukar.
Joliet, Ill., 16. avgusta, 1930.

Leadville, Colo., 19. avgusta.—Ravnokar je potekla doba štirih let, odkar nas je za vedno zapustil naš nepozabni John Skala, član našega društva sv. Jožefa, št. 56 KSKJ. Da nemočje ga je pozabil, ker je bil vedno tako prijazen med nami; posebno hudo ga pogreša njegova preostala družina. Vdova pokojnika je še vedno potrt. Še vedno se spominja svojega nepozabnega Johna. Kadar kdo kaj omeni o njem, ji vedno solze žalosti porušijo.

Zatorej naj veljajo te moje skromne vrstice našemu blagopokojnemu Johnu v trajen spomin in dokaz, da ga še nismo pozabili. Lahka mu bodi tukajšna ameriška gruda!

Blagor mu, ki se spočije v črni zemlji v Bogu spi. Lepše solnce njemu sije, lepša zarja rumeni . . .

Ker sem pa že pri eni pomrtnici, naj pri tej priliki omenim, da je tudi že približno štiri leta, odkar se je za vedno od nas poslovil eden izmed najbolj znanih coloradskih rojakov, naš nepozabni Matt Jerman, iz Pueblo, Colo., ki je bil izobren igralec na harmonike, ter mojstrski pevec in ljubitelj naših slovenskih pesmi.

O Matija, Matija! Kako zelo Te še vedno pogrešamo! S Teboj je šel za vedno od nas zlati in veseli čas. Kjer si bil Ti, tam je bil žitek življenja. Vendar pozabljen še nisi in tudi ne boš. Kadar se slučajno zbere kak zbor, vedno primanjkuje Tvojega čistega in milnega glasu ter prijazno se smehljajočega obraza. Počivaj mirno in oddahni se za vedno, saj si se v teku življenja dosti potil, da si ustregel želji našega slovenskega naroda pri vsaki priliki.

Kot spomin na četrto obletnico Tvoje prerane smrti, naj Ti veljajo sledeče vrstice:

Kruta smrt, čemu odvzela si moža prebлага? In očeta, ter sobrata vsem nam vedno dragega?

Težka bila je ločitev, težko bilo je slovo . . . Dan pogreba nam še vedno solze sili v oko.

V miru božjem le počivaj, rešen zemskih vseh nadlog! Prosi za nas tam v nebesih: Da bi združili vse nas Bog!

Math Yamnik.

Cleveland (Collinwood), O.—Sicer malo pozno je že, ko prihajava z najinim poročilom in zahvalo, toda v pomoč nam je prišel slovenski pregovor, ki pravi: "Bolje enkrat, kot pa nobenkrat!"

V minulih vročih dneh sva si vzela z mojim soprogom nekaj počitnic ter skupno odpotovala z vlakom v Kanado in sicer v Kirkland Lake, Ontario. Ta kraj sva si izbrala, ker se tam nahaja moj brat, Ivan Žužek, več sorodnikov ter veliko številno znancev in prijateljev. Ko sva se peljala z vlakom skozi Buffalo, Welland, Hamilton, Toronto in North Bay, sva imela priložnost opazovati lepoto narave; vse skozi ob progi se vije mala reka z kratkimi presledki. Hišice so zelo redke in zemlja je bolj kamenita ter zaraščena z grmovjem. V tem sva dospela da Swastiska, ki je bila zadnja postaja; izstopila sva ter najela taxicab, ki naju je peljal dalje v Kirkland Lake; ko se je naše motovilo ustavilo, smo dospeli na svoj cilj.

Kirkland Lake je malo mesto, kjer obratujejo samo zlate ja-

me; tam so zaposleni naši možje in fantje. Mesto je menda največ napredovalo zadnji dve ali tri leta, ko so začele obratovati te zlate jame s polno paro. Nekaj naših rojakov ima tam svoje hiše; tudi še nimajo železnice, zato sva vzela taxi, ko sva prišla do zadnje postaje.

Tja sva dospela bolj zvečer, ko so nas najmanj pričakovali; pečarji pri mojem bratu so se ravno pripravljali, da bodo okna umili in pode poribali "ker bodo jutri Amerikanci prišli"—pa ko so naju zagledali, so dobesedno zastremeli; kako so bili presenečeni in veseli, noben ni več mislil na okna in na pode. Tudi meni se je to zdelo, kakor bi prišla v staro domovino, v domači kraj, ko sem zopet zagledala osebe, ki sem jih poznala pred desetimi leti, to je, predno sem odšla v Ameriko, ali v "obljubljeno deželo," kot smo jo nazivali mi tam onkraj velike luže. Po desetih letih smo si zopet segli v roke ter se pričeli razgovarjati, umevno je, da se je pripovedovanje zategnilo do bele zore.

Po preteku pol ure najinega prihoda, se je za raznesla novica med tamkajšnjimi Slovenci, da so Amerikanci že tu. Ko prideš iz velikega mesta, takoj opaziš, kako so ljudje v malih naselbinah veliko bolj prijazni in vsi eden drugemu poznajo ter kako se ti rojaki vsi skupno zabavajo in stržejo, če pride kak tujec. Vsak večer, kolikor časa sva bila tam, so se brez posebnih povabil skupaj zbrali, napravili party ter skrbeli za vsakovrstno zabavo. Če povem, da imajo pravega "Charlie Chaplina" v osebi Mr. Tony Peternele, se razume, da smo imeli zadosti komičnih prizorov, posebno, ko je vprizoril "V brivnici" in potem "Slikarja," ki izdeluje najlepše "kontrofeje."

Zato naju veže dolžnost, da se na tem mestu zahvaliva družinam in posameznim, ki so skrbeli in toliko trudili in se žrtvovali, da ste naju zabavali; saj pero ne more zapisati hvaležnosti, ki jo čutiva do vas, cenjeni rojaki, verjemite, da ne bova ti ste dni med vami nikdar pozabili; skušala bova povrniti kar bi bilo nama mogoče, če bi nas tudi vi obiskali. Najlepšo zahvalo želiva izreči preprijazni Mr. in Mrs. Tony Hočevvar (Kropec); Mr. in Mrs. Branišelj, Mr. in Mrs. Peček, Mr. in Mrs. Saje, Mr. in Mrs. Kastelic in Miss Mary Kastelic, Mr. Cvar, po domače stari Ribenčan in njegovji soprogi Mrs. Cvar; Mr. Tony Levstik (ki sliši na "ausladen"); Mr. Primož Vesel in Mr. Joseph Zalar, oba muzikanta, ki sta skrbela ves čas za godbo; že omenjeni Mr. Tony Peternel, Mr. Frank Kaplan in Mr. Ludvik Dermaša; mojima dvema bratrancema Mr. Louis Trdan in Mr. Rudolf Fajdiga, Mr. Anton Turk, Mr. Max, naša kuharica. Posebno se še zahvaljujem bratu Mr. Ivanu Žužku! Ako je kakšno ime izpuščeno, naj mi dotični ali dotična oprostijo, kajti v naglici in splošnem navdušenju, mi ni bilo mogoče vsa imena zapisati; naj jim te vrstice veljajo kot izraz najine hvaležnosti.

Končno moram omeniti, da za časa najinega bivanja v Kirkland Lake, se je moj mož tamkaj zapomnil dve hiši: to je tam, kjer se pretaka nebeška kapljica, pa dom že omenjenega "Charlie Chaplina," katerega bi želeli imeti vsaj za par tednov v Clevelandu.

Anna in Alojzij Koželj,
člana društva št. 169 KSKJ.

F. M.:
Slovenci v Argentini
Vseh Jugoslovanov je v Argentini okrog 80,000, in sicer je največ Hrvatov (kakih 60,000), nadalje kakih 16,000 Slovencev (od teh 12,000 iz Primorja in 4,000 iz Jugoslavije) ter kakih 5,000 Srbov. Med Hrvatje je 60—70 odstotkov dalmatinskih otočanov, in sicer s Hvara, Brača, Visa, nadalje iz Her-

cegovine in Hrvatakega Primorja. Srbi so iz Boke Kotorake, Hercegovine in Črne gore. Precej je tudi drugih Slovanov, tako n. pr. samo Čehov okrog 40 tisoč. V celju Južni Ameriki je po mojem mnenju kakih 150,000 Jugoslovanov. Slovenski naselbin, ki štejejo več kot 10 ljudi, je okrog 100, hrvatskih pa do 150. Tako Slovenci kot Hrvatje so silno raztreseni, ravno Hrvatje dobiš celo daleč doli na Ognjeni zemlji, kjer se pečajo z ovčarstvom. Ravno vsled velike raztresenosti se bodo našli ljudje težko ohranili.

Nekatere dalmatinske naselbine so stare že čez 40—50 let. Znani dalmatinski multimilijonar Mihanović, ki šteje danes svojih 86 let, je prišel v Argentino že pred 65 leti. V severnem delu Argentine ima veleposestvo "Dalmacija," ki meri 22,000 ha. Tu je veliko gozdov, v katerih raste "Quebracho," ki služi kot taninski les za izdelavo posebnega strojilnega izvlečka (Quebracho Extract), ki ga znani belokranjski veletrogovec Marko Težak iz Zagreba uvaža tudi v Jugoslavijo. Gospod Mihanović ima mnogo zemlje tudi po različnih drugih južno-ameriških državah, poleg tega pa še v Buenos Airesu celo vrsto krasnih palač, od katerih ena stoji na vzvišenem mestu blizu pristanišča ter ima menda 17 nadstropij. Stala je baje okrog tri milijone pezov (en pezo je vreden okrog 23 Din). Neka trdka mu je ponujala 90,000 pezov letno, samo da bi smela uporabljati vrh strehe za reklamo, a Mihanović je ponudbo odklonil ter je z elegantno gesto prepustil prostor brezplačno argentinski državi za pomorski svetilnik. Baje noben človek ni storil za razvoj Argentine toliko kot naš dalmatinski rojak Mihanović, posebno ker je bila v prejšnjih časih vsa plova na rekah Parana, Rio de la Plata etc. v njegovih rokah. Tu bi mimogrede pripomnil, da se Rio de la Plata (srebrna reka) imenuje skupni izliv rek Parana in Uruguay. Ustje je silno široko, kajti iz Buenos Aires na eni do mesta Montevideo na drugi strani traja vožnja s parnikom celih 10 ur.

Argentina je zvezna država, obstoječa iz 15 držav in 10 tako zvanih "teritorijev" (Gobernaciones), ki vsled redke naseljenosti še niso zreli za samoupravo. Prebivalstva pa ima ta ogromna država danes komaj kakih 10 milijonov, torej niti toliko ne kot Jugoslavija, zato lahko razumemo, da potrebuje za primeren razvoj še veliko človeškega materiala. Srednje province (Cordoba, Buenos Aires, Santa Fe) se pečajo s poljedelstvom, pridelovanjem pšenice, koruze in lanenega semena (ki ga n. pr. tv. Zabret & Co., Britof pri Kranju, uvaža od tam za izdelavo lanenega olja), na severu so gozdi Quebracho in bombažni nasadi, na katerih delajo tudi Črnogorci, na zapadu so vinorejski kraji (Mendoza), v južnih teritorijih pa prevladuje ovčereja. Zemlja je državna, ter se oddaja v najem. Tu imajo nekateri veleposestniki do 20,000 30,000 50,000 ovac in še celo več. Tako ima neki Hrvat Kusanović baje okrog 150,000 ovac.

Ob prihodu v novi svet je prva stvar dobiti delo in službo in tu se ravno pri Jugoslovanih težko občuti pomanjkanje primerne organizacije, ki bi domačim ljudem šle na roke. Francozi, Nemci in Italijani imajo organizacije tako dobro izpeljane, da vsak njihov novi priseljenc dobi službo. V Hotel des Emigrantes so se pa prisiljeni zateči večinoma le Slovenci in drugi Jugoslovani, Bolgari, Poljaki in Ukrajinci, sploh manjši ali pa bolj zapušeni in zanemarjeni narodi. Najslabše se zasluži v gozdih in pri gradbi državnih železnic, kjer ljudi izrabljajo "bosi" in podjetniki. Železnice so večinoma v rokah angleškega kapitala, le po oddaljenih

provincah na severu in jugu, za katere se privatne družbe ne zanimajo, gradi železnice država sama. Slično kot v Kanadi gre železnica pred kolonizacijo, obdelovanje zemlje se ob sedanjih razmerah izplača samo v gotovem pasu na obeh straneh železnične proge. Vsled privatnega lastništva so seveda tarife neprimerno visoke, tako da je domači argentinski premost iz Cordiller v Buenos Aires dražji kot angleški, ki prihaja po morju, kar se pa dogaja tudi drugod, ker je vožnja po morju neprimerno cenejša.

V mestu Buenos Aires (Lepo vreme) je kakih 5,000 Slovencev, zlasti veliko je Primorcev, ki so zaposleni kot zidarji in tesarji ter kot taki dobro zaslužijo, kajti tu se zida celo leto in na tisoče delavskih hišic raste iz tal na vseh straneh. Splošno se opaža, da povsod po svetu med izseljenci rokodelci bolje izhajajo, zato je prav škoda, da se učenje obrti v povojni dobi precej zanemarija. Naj to služi za nauk starišem, ki imajo obilne družine! Zasluži pa navaden delavec (kadar ima delo, a pogosto je brez njega) 4—6 pezov na dan, obrtnik pa 5—8 pezov na dan s hrano. Pri poljedelstvu je največ dela prav za prav le ob žetvi, ker argentinski posestnik črta s stroji, ima svojih 20—40 konj, nič ne gnoji in se drugače za polje malo briga, dokler žito ne dozori. Ko pa pritisne žetev, mora vse naenkrat biti obdelano in tu dobijo zaposlenje sezonski delavci, ki prihajajo v Argentino celo iz Italije ter pridejo na svoj račun tudi radi tega, ker žito postopno dozoreva od severa proti jugu ter se v tej smeri giblje tudi delavstvo.

Za organizacijo Slovencev in drugih Jugoslovanov si je v medvojni in povojni dobi največ zaslug pridobil slovenski inženir gosp. Jekovec. Sedaj obstoji v Buenos Airesu "Slovenska pisarna," ki bi mogla sčasoma postati nekak kulturni center naših izseljencev.

Naši izseljenci v Buenos Aires izdajajo zadnji čas svoj list z imenom Slovenski Tednik; naslednja lista je: Calle Espinoza, 2335 Buenos Aires, Argentina.

Pravila slovenske pogrebne blagajne na Nemškem

Na Nemškem živeči slovenski izseljenci imajo že več let društvo sv. Barbare, ki je nekaka podporna organizacija. V prvi vrsti je ista namenjena za izplačevanje pogrebnih stroškov. Iz neke izdaje "Naš Zvon," ki je bilo glasilo Slovencev na Nemškem, posnemamo sledeča pravila društva sv. Barbare. Ista navajamo v našem Glasilu, da bodo cenjeni čitatelji lista uvideli, kako velika je razlika med slovenskimi podpornimi organizacijami v Ameriki in med družtvom sv. Barbare v Nemčiji.

1.—K pogrebni blagajni lahko pristopi vsak Slovenec na Nemškem, kjerkoli živi. Sme pa tudi pristopiti vsakdo, kateri rekolji narodnosti, kdor hiva v Nemčiji. Le nevarna bolezen zabranjuje pristop k blagajni.

2.—Vpiše se lahko vsaka posamezna oseba ali cela družina. Za vsakega, bodisi za odraslega človeka do 60. leta, ali za otroka, se plača v blagajno na mesec po 30 fenigov. Osebe od 60. do 70. leta plačujejo po eno marko, od 70. leta dalje po dve marki. Družina, ki ima več kot tri otroke, plačuje samo za tri otroke, oziroma pet oseb; kar je več otrok, starih pod 18 leti, so plačevanja prosti. Otroci nad 18 let stari se štejejo za samostojne in morajo plačevati. Enako tudi stari očetje in matere ali druge odrasle osebe v družini.

3.—Pri smrti vsakega uda se izplača iz blagajne za odraslega človeka 200 mark, za otroka pod 14. letom 100 mark. Pri mrtvih porodih se plača 50

mark, pri prežgodnjih nič.

4.—V slučaju kakke večje nezgode, če se jih naenkrat več ponesreči, se izplača svota le za tri, ki se razdeli enakomerno med vse.

5.—Podpora se začne izplačevati šele po treh mesecih po vstopu.

6.—Plačevati se mora redno vsak mesec. Kdor izostane s plačilom tri mesece, s tem izstopi iz blagajne. Kdor izstopi, izgubi vse pravice do podpore. Enako tudi tisti, kdor je izostal s plačilom en mesec.

7.—Blagajna ima svoj sedež v Slovenski pisarni. Nanjo se imajo pošiljati vsa pisma in denarne pošiljave. Vodi jo odbor obstoječ iz petih mož: predsednika, blagajnika, svetovalca in dveh preglednikov.

8.—V vsakem kraju se izvoli po ena oseba, možki ali ženska, ki pobira mesečne zneske in jih pošilja blagajni. Kjer je društvo sv. Barbare, se izvoli pri društvu; kjer ga pa ni, ga izvolijo udje izmed sebe. Pobiravec dobi za svoj trud neko odškodnino, ki se določa na občnem zboru. Do zadnjega dne vsakega meseca mora biti denar doposlan blagajni.

9.—Smrt vsakega uda naj naznani pobiravec pisarni s tem, da dopiše njegov mrliški list in pobotnico, na kar se mu takoj izplača.

10.—Vsako leto na občnem zboru Zveze slovenskih katoliških društev se poda letno poročilo in račun pogrebne blagajne. K temu občnemu zboru sme priti vsak ud. Na občnem zboru se voli vsako leto na novo odbor blagajne. Občni zbor ima tudi pravico spreminjati pravila, oziroma višino mesečnih dneskov. Sklepe lahko tudi, kako se kapital, ako se ga je nabralo, sme porabiti.

11.—Občni zbor ima pravico sklepati tudi o razdružitvi blagajne. Če se blagajna razdruži, se denar razdeli enakomerno med vse udeležence.

12.—Častna dolžnost je, da se udje enega kraja udeležijo pogreba svojega umrlega tovariša ali tovarišice.

13.—Vsak ud potrdi s svojim podpisom pristop k blagajni in prizna ta pravila.

Domača lekarna

1. Med najvažnejše potrebe domače lekarne spada *hipermangan-kisli kalij*. Ta raztopina učinkuje kot desinfekcijsko sredstvo. Pri uporabi je treba paziti samo na to, da se raztopina ne uporablja preveč koncentrirana. V vodo vrzemo samo kristalček in pustimo, da se voda svetlordeče pobarva.

2. Kuhinja sama ima več odličnih zdravil. Takšno zdravilo je *kava*. Če komu poide sapa vsled oslabiljenega srca, dajmo bolniku, dokler ne pride zdravnik, močne, nemešane kave. Močna črna kava čisto uniči učinkovanje mnogih strupov, pri zastrupitvah vsled plinov od premoga, če peči slabo gore, pri akutnih zastrupitvah z opijem in morfijem, pri obolenjih vsled kačjega pika; kava končno prežene močno pijanost.

3. Učinkovito sredstvo je *limona*. Če krvavimo iz nosa, razredimo limonin sok in ga potegnimo v krvavečo nosnico. Pri vgrizih, kjer je nevarno, da so zašli v rano strupeni trosi, poskrbimo najprej za krepko krvavitev, nato pa nakapljajmo na rano, kar moči veliko svežega limonovega soka. S primerim premikanjem skušajmo doseči, da se kolikor mogoče vsesa v rano. Če čez dan večkrat nakapljamo na bradavico sveže stisnjeni limonin sok, zginejo bradavice v kakih 14 dneh brez sledu. Če se zastrupimo z zobnikom ali kristavcem (svinjsko dušico), pijmo takoj razredčen limonin sok, dokler ne pride zdravnik.

5. Omembe vreden je tudi *jesih ali kis*. Ako se odpre žila odvodnica in krvavitev ni premočna, potem pustimo, da nekaj časa rana krvavi. Na ta način

izperemo vse umazanije, ki so morebiti zašle v rano. Potem pa obežimo rano z ovojji, namočenimi v jesih, ki je razredčen z vodo. To je učinkovito razkuževalno sredstvo. Če krvavimo iz nosu, pa ni limone pri roki, potegnimo v nosnico razredčen jesih. Pri zastrupitvah z lugom in po drugih alkalikah strupih učinkuje razredčen jesih, ako ga takoj pijemo, približno tako, kakor limonin sok.

5. Posebno zvest prijatelj pa je *kuhinjska sol*. Znana sta bruhanje krvi, tkzv. krvni udor. Pri drugem pride kri iz želodca in je rdečearna, skoro rjava. Pri bruhanju krvi pa gre ta kri iz pljuč. Ta kri je svetlo rdeča, čisto penasta in mehurčkasta. Dokler ne pride zdravnik, je najboljšo sredstvo polkavne žličke kuhinjske soli. Bolnik naj sol vzame v usta in jo previdno pusti, da se razpusti, nato pa jo počasi pogoline.

Prav poceni in enostavno sredstvo za grgranje je solna voda, ne preveč koncentrirana. Ako kašljamo ali imamo nahod ali hripavost, raztopimo v kozarcu vroče vode za noževno konicu kuhinjske soli in paro močno vdihavamo. Najboljše je, če se to napravi s takozvanim vdihalnim (inhalacijskim) aparatom.

Ako nas bole zobje, pa naj izvirajo te bolečine od koderkoli, je precej dobro, umirjajoče sredstvo topla kopel za noge, v kateri smo raztopili soli. V vseh slučajih, posebno pri zastrupitvah, pri katerih je predvsem treba doseči hitro in izdatni bljuvanje, pijmo toplo slano vodo. Najboljše je, ako zmešamo v kozarcu tople vode kavo žličko soli in pol žličko jagneža.

6. *Mleko* je čisto neprecenljivo pomoč pri zastrupitvah. Bolniku, ki se je zastrupil z arzenikom, dajmo piti kuhano mleko, in sicer tako vroče, kakor ga le more piti. Poleg tega ga dražimo, kakor pri ostrih alkoholnih zastrupitvah, k bljuvanju s tem da ga s peresom žgčkammo po nebu. Tudi pri zastrupitvah s svinčcem je kot bljuvalno sredstvo pripraviti toplo mleko in surov beljak.

7. *Beljakovina* surovega jajca je zelo primerno sredstvo proti učinkovanju mnogih strupov. Zlasti je učinkovita pri zastrupitvah z bakrom, ki se čisto pripete. Ako uporabljamo pri kuhanju kislih jedil orodje iz bakra in medi, se te jedi rade navzamejo bakrove spojine. Radi tega je treba te jedi takoj preliti v drugo posodo.

8. Pri *opeklinah* pazimo, da opečena mesta ne zmočimo s kamilinim vodenim raztopinami. Mnogo boljše je, da opeklino namazemo s čisto mastjo in oljem. Tudi udov, ki so oboleli na protinu, ne zdravimo z vodo, ampak jih drgnimo z oljem in povežimo v vato.

9. Pri tako zvanem kolcanju pomaga v večini slučajev, če kolikor mogoče dolgo zadržemo sapo ali dihanje; če pa to ne pomaga, pa vzemimo kavno žličko zdrobljenega *sladkorja*, ki je napoljen z vinskim kisom. Nato pa spijmo malo vode.

10. Tudi vroč čaj more dobro služiti. Ako se zastrupimo z znanim okrasnim grmom nagnjem, uživajmo velike množine vročega čaja. Z nagnjem se pogosto zastrupijo otroci. Zato naj bi se ta, drugače krasna rastlina prepovedala vsepovsod tam, kjer lahko pridejo otroci do nje. Vroč čaj pijmo tudi, ako se zastrupimo s ščavno soljo, dalje z gobami in z volčjimi črešnjami. Jasno je, da moramo v vseh teh slučajih kar najhitreje pozvati zdravnika.

Ako obolimo radi zaužitja *natronovega razjedlivega luga*, ki se čisto pomotoma pije, ali radi zaužitja karbolne kisline, si za prvi hip pomagamo s *citronovim sokom, razredčenim kisom, ovesnim sokom, surovim beljakom*, pa tudi *kuhanim sočivjem*, kakor lečo, graham itd. Ako se zastrupimo s fosforjem,

pijmo, dokler ne pride zdravnik, lahko raztopimo *sode*, in sicer v velikih množinah.

Kdor veliko sedi in prav zato prebave nima v redu, naj zvečer ne je težkih jedi. Uredno leže, naj poje par mrzlih pečeni *jabolk* ali pa eno, *dveoranžji*.

11. Končno pa opozarjamo na *vodo*, ki je poleg čistega, svežega zraka najvažnejše redilno sredstvo in v mnogih boleznih dragocen prijatelj. Da umirimo bljuvanje, pogoltnimo male kosce ledu. Ti kosci delu umirijo draženje h kašlju, često ustavijo tudi krvni udor. Ako imamo grizo, ki je zvezana z bljuvanjem ali mrzlico, pijmo mnogo mrzle vode. Posebno pijmo vodo v velikih množinah pri migreni in pri zastrupitvah s kislinami.

Pri slabi prebavi (zaprtju) je sicer najboljše, da se telo giblje ali da uživamo lahko prebavljiva hranila. Kot nedoločno sredstvo pa je priporočljivo vsako jutro na tešče in zvečer predno ležemo, piti kozarec mrzle vode. Koristnost mrzlih ovitkov je splošno znana. Tako zvan priessnitzev ovitek obstoja n. pr. v tem, da pomočimo ali brisačo v mrzlo vodo, ozmemo, zložimo v pest širok ovitek in položimo na bolno mesto. Če ta ovitek tesno pritrdimo volneno ruto, tako da kolikor mogoče zadržimo, da bi vlaga uhajala.

NAJVEČJA MORSKA GLOBINA

Nemška mornarica se je vedno bavila s preiskavami morja in njegove globine. Nemška križarka "Emden" je pred kratkim ugotovila morske globine, ki dosedaj še niso bile znane. Profesor Paschin v Berlinu je pred kratkim objavil v reviji "Forschungen und Fortschritte" interesantne te-le podatke, ki jih posnemamo: Globina na 10,430 metrov je bila ugotovljena na vožnji iz Mattasserja na Celebesu v Nagasaki na Japonskem v 12,000 km dolgi brazdi, ki se razteza od Filipinov v severovzhodni smeri. Dotedaj je bila znana kot največja globina v Tihem oceanu 9788 metrov. Zanimivo je, da se ne nahajajo največje globine v sredini morja, ampak na obrežjih ogromnih, iz morja se dvigajočih gor. Merjenje tako velikih globin se ne vrši s kabljji ali svinčnim lotom. Dandanes se to dela drugače. Na ladji se napravi eksplozija. Njen pok prodre s hitrostjo 1490 metrov na sekundo skozi vodo. Morska tla ga odbijejo. Iz časovne razlike med pokom in odmevom se izračuna globina morja. Nemška atlantska ekspedicija je v teku dveh let izvršila 67,000 takih merjenj morske globine.

PODMORSKA MESTA

Na južnozpadnem obrežju Kaspiškega morja se pripoveduje o velikih mestih, ki so se tamkaj nahajala v prejšnjih stoletjih in jih je kasneje zalilo morje. V resnici se dobijo tam ostanki starih kultur. Če je morje mirno in zrak čist, lahko vidimo v Kaspiškem morju v Ignatjevem zalivu ostanke starega mesta, katerega imenuje prebivalstvo Karaba—Šahar, pogreznjeno mesto. Ob morskem obrežju so še danes vidni ostanki stare umetne ceste, ki se razteza od Bakuja do Bajlova, predmestja naftnega mesta, kjer se zgublja pod gladino Kaspiškega morja. Tudi v ostalih delih Kaspiškega morja se nahajajo taka pogreznjena mesta, ki so bila pred stoletji razrušena po potresih in plimah. Ko je pred nekaj meseci vozila neka sovjetska ladja iz Perzije v Baku in pri tem ni vzela navadne smeri, ampak je obšla rt Šikov, je dognal kapitan Atajev, da leži na dnu pogreznjeno mesto. Posadka je opazila pod morsk gladino ceste nekega mesta v aziatskem stilu. Sovjetska vlada je na podlagi teh poročil odposlala ekspedicijo pod vodstvom profesorja Voznesenskega v to pokrajino.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Štandardni tisk

Uredništvo in upravljanje: CLEVELAND, OHIO

6117 St. Clair Avenue Telephone: Henderson 3913

Naročnina: Za štano, na leto \$0.84 Za mesec \$0.07 Za tiskarstvo \$0.00

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A. In the Interest of the Order Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO Telephone: Henderson 3913

Terms of Subscription: For Members Yearly \$0.84 For Nonmembers \$1.00 Foreign Countries \$3.00

83

PO KONVENCIJI

Vročni in naporni konvenčni dnevi od 18. do 26. avgusta so sicer za nami, toda minulo glavno zborovanje nam še vedno roji po glavi, da se ga hote ali nehoti še vedno spominjamo.

Kakšno sodbo imajo cenjeni delegatje in delegatkinje o tej konvenciji? Kako misli o nji širša javnost? Bo li ta konvencija obrodila kaj zlahotnega sadu na našem Jednotinem polju? To so tri najbolj važna vprašanja, o katerih hočemo danes na tem mestu razmotrivati.

Marsikdo izmed delegatov bo rekel, da je bila minula konvencija zelo naporna. Ni čuda! Naša Jednota zboruje v avgustu, ko je najhujša vročina. Ob takim vremenu postane vsakdo nervozen in nima pravega veselja do določenega mu dela. Govorilo in priporočalo se je, da bi se čas prihodnje konvencije preložil na mesec september, ko nastopi prijetno jesensko vreme; koncem konca je pa ostalo vse po starem da se bomo čez 4 leta v Indianapolisu na prihodnji konvenciji zopet tako potili. Ni čuda, da je bilo več delegatov v tako soparni dvorani prehlajenih in hripavih. Na eni strani pripeka vanj vročina, na drugi strani pa silij vanj sapa električnega pihalnika. Če bi zborovali v mesecu septembru, bi vseh teh neprikladnosti ne bilo.

Zopet drugi delegatje in sicer novinci so trdili, da je bila minula konvencija preveč burna in so se na isti vršile točke dnevnega reda, ki niso bile umestne. Osebnosti, naržnje, prevelik fanatizem in nestrpnost to ne spada med glavno zborovanje. Vse to je prišlo na površje iz zgolj maščevanja in mržnje gotovih oseb, ki pa niso koncem konca nič dosegle, pač pa konvencijo zavlekli po nepotrebnem za cela dva dneva.

Naravno, kadar je zbranih okrog nad 200 zastopnikov krajevnih društev iz vseh delov držav, pride pri vseh konvencijah do burnih nastopov in debat. To nam kaže zgodovina drugih organizacij in drugih narodnosti. Bodimo torej veseli, da smo ona dva burna dneva zasedanja srečno in na tako lep način prestali v končno zadovoljnost vseh skupaj. Tako je res, Slovenci se radi sporečemo, pa se tudi radi potolažimo in zopet spriznamo.

V kolikor moremo soditi, ima širša javnost o našem minulem glavnem zborovanju dobre vtise in predsedke. Tako bo z uspehi zadnje konvencije gotovo tudi naše celokupno članstvo zadovoljno.

Kdorkoli je prečital precej obširen zapisnik zadnjega glavnega zborovanja lahko uvidi, da se je dosti nedostatkov pri poslovanju Jednote popravilo in mnogo novih točk k izboljšanju istega uvedlo.

V naslednjem navajamo samo nekaj novih točk: Pristopnina novih članov obeh oddelkov je do prihodnje konvencije popolnoma prosta. Tako je določena svota \$1. za pokritje stroškov zdravniške preiskave, koja svota se bo plačevala iz Jednotine blagajne. Dalje je določena nagrada \$1. za vsakega novega člana aktivnega oddelka, glavni odbor je pa na seji dne 16. avgusta potrdil tudi določanje polletne nagrade za krajevna društva. Imeli bomo torej lepo priliko agitirati za novo članstvo.

Za mladino smo uvedli posebne ugodnosti. Tako se je sprejel za ta oddelek novi zavarovalniški razred za \$1.000, za kojega bo treba plačevati samo 30c mesečno; vsi drugi razredi so ostali v veljavi po starem. Ko dopolne član mladinskega oddelka 16. leto, lahko prestopi v aktivni oddelek brez zdravniške preiskave ne glede na njegovo zdravstveno stanje in se na ta način lahko zavaruje za \$500. Izjema je le, če se hoče zavarovati za \$1 ali več dnevne bolniške podpore v centralnem oddelku.

Za kanadska društva se je odobrilo važno resolucijo v svrhu licence. Za angleško poslušča društva in angleško govoreče članstvo se bo po novem letu povečalo Our Page na dve strani. Tako se bo dajalo tudi nekaj podpore za športe vseh naših Jednotinih športnih društev širom držav. Vta namen se bo jemalo 15% mesečnega asesmenta mladinskega oddelka. Za stalne dopisnike in sodruidnike Our Page so določene posebne nagrade v darilih in tudi v denarju, kar bo gotovo pospešilo večje zanimanje med našo mladino. Dalje se je odobrilo posojila na vrednost certifikatov 20-letne zavarovalnice.

Ime Jednote in centralizacija je ostala pri starem, tako tudi ime Jednotinega glasila in asesment.

Za centralizacijo se je uvedlo skrajno ugodne pogoje onim društvom, ki želijo do 1. februarja 1931 v isto pristopiti. Uvedlo se je tudi novi razred izplačevanja bolniške podpore po \$5 tedensko za 50c mesečnega asesmenta.

Za 70 let stare člane se bo plačevalo Jednotin assesment iz posebnega sklada izvanrednih podpor. Sklad za podpore opemoglim se je pretvorilo v sklad izvanrednih podpor; tako se je tudi pretvorilo konvenčni sklad v stroškovni ali upravni sklad. Odpravljeno se bo v bodoče izplačevalo iz sklada izvanrednih podpor.

Konvenčni paberiki (Pleše urevalnik)

Dne 16. avgusta, na dan sv. Roka t. l. sem imel še omejen čas in priliko, da sem se peljal na konvencijo naše Jednote in sicer proti naši slavni ameriško-slovenski Vrhniki v državi Illinois. Kako se to mesto po indijansko imenuje, tega mi menda ni treba še posebej navajati, saj je bilo zadnje dni glavno pozorišče naše javnosti in večkrat označeno.

Za polnočni vlak se nas je na novi Union postaji zbralo ravno tri četrt ducata delegatov in delegatkinj; bilo je pet sufragetk in četvero moških. Z ozirom na večino ženskih glasov in tudi pesti, smo se moški bolj ponižno držali v kolodvorski čakalnici; celo kaditi nam ni bilo dovoljeno. Še predno je vlak odžvižgal, se je vsa naša slavna clevelandska delegacija v dolgem vlaku porazgubila. Sobrat Lekšan in njegova soproga sta jo morala kreniti proti koncu vlaka, tako tudi sestra Zalar; za sestro Pikš in naša dva "honeymoonerja" Mr. in Mrs. John Gornik pa sploh ne vem, kje sta prenočevala. Škoda, da nismo znali za ta srečni parček srebrnoporocencev, da bi našli za pet kako primerne podoknico!

Meni je bila dodeljena postelja št. 13, pa sem isto zamenjal s podpredsednico društva št. 162 ter skobal v posteljo št. 15. Pravijo, da je št. 13 nesrečna. In res, moja sopotnica ni mogla celo noč spati v postelji št. 13, med tem, ko sem jaz do zore dreto vlekel. Sanjalo se mi je, kako kritično vreme bomo imeli v Waukeganu, kjer bo "pucalo," treskalo, se treslo ter grmelo... In v resnici se je od strahu že moja postelja večkrat stresla, ko se je vlak na kaki postaji hipno ustavil.

Večja družba ohijske delegacije je odpotovala že v soboto zjutraj pod vodstvom konvenčnega maršala brata Zulicha, pomožnega finančnega ministra KSKJ. Čul sem praviti, kako so collinwoodski delegatje naše St. Claireke Magdalence za nos potegnili z neko malo stekleničico železodnih zdravil. Sami so povzili vsebino, sopotnicam s St. Clairja so pa dajali zamahček poduhat... Ali je to socratstvo, sloga, edinstvo in enakopravnost? Dobro, da ta zadeva ni prišla pred vrhovnega sodnika Hon. Dečmana na konvenciji na dnevni red, ker imajo prevarane Magdalence še danes "corpus delicti" na razpolago.

V Chicago, smo dospeli dne 18. avgusta (na rojstni dan bivšega avstrijskega cesarja). Bilo nas je vseh skupaj na Northwestern postaji 32. Tedaj smo si z drugimi delegati v roke segali, da bi človek kmalu dobil žulje. Drugič bom vzel kako usnjato rokavico s seboj na konvencijo. Delegat Strniša se je z La Salle postaje prav kavalirsko pripeljal z ekstrabusom kar sam. Koliko je za to plačal, ne vem; ampak postavil se je pa le.

Naša dva clevelandska "honeymoonerja" sta jo takoj po prihodu na Northwestern postajo krenila v restavracijo na zajtrk. Ker je bila kava precej vroča, sta jo mogla zelo dolgo pihati in bi bila še kmalu vlak zamudila. Ko pojdem jaz drugi mesec na slično potovanje, bom vzel seboj mali ročni kovaški meh, ki mi bo služil za hlajenje in pihanje kave po restavracijah iz zgolj previdnosti, da kakega vlake ne zamudim.

Na vlaku proti Waukeganu se nas je zbrala "elite" konvenčna družba, sedeča na mehkih stolih, v ekstra vagonu, za kar smo morali doplačati 45 centov. Bolj na tiho smo "zazingali" eno slovensko, potem

se je pa raznel pogovor o tam in onem.

Živijo Waukegan-North Chicago! Smo že na cilju! Tamkaj na meji mesta je bilo vse pokonci in vse v zastavah. Čemu pa tudi ne? Take imenitne konvencije v Waukeganu še niso doživeli. V veliki gnječi pred dvorano in cerkvijo sem svojo boljšo polovico isto jutro trikrat izgubil. Sklenil sem, da bom vzel na prihodnjo konvencijo s seboj mali zvonček, katerega bom soprog na klobuk privezal, da se mi ne bo zopet izgubila, ali jo bom pa z malo vrvice k sebi privezal. Je res hudo, če te kdo vpraša za tvojo ženo, pa je ne moreš najti. Tako je tudi moja soproga vedno mene iskala.

Mesta Volkegon ne bom tukaj opisoval, ker je že itak po celi Ameriki znano. Resnici na ljubo moram povedati, da tam nisem videl nobenega volka; pač pa imajo v Možinovem parku dva črna medveda. Po moji sodbi bi bilo bolj primerno ime Medvede-gon, kajti medvedje se v resnici nahajajo v prvi in edini slovenski menažeriji (Zoo) v Ameriki, in ta je v goroznačenem parku. Oba navedena medveda razumeta po angleško in tudi po slovensko, osebno če jima kdo ponudi pest peanotov ali pa zavojček sladoleda. Na Ice Cream imata posebno piko in pa sladko sodavico.

Prva smola je takoj prvi dan zadela delegata Okorna, ko je opoldne pri kosilu svoj slamnink izgubil. Če ga je našel ali ne, tega ne vem. Tožil mi je samo to, da bo zahteval od konvencije odškodnino za izgubljeni coloradski slamnink.

Nikdar nisem pričakoval in mislil, da imam jaz v Waukeganu toliko nečakov in nečakinj. Vsak mlad fant ali punca me je ondi nagovoril "stric." V resnici je to od naših mladih ameriških Vrhničanov, oziroma Coklarjev lepa navada, ker pravijo vsakemu tujcu "stric" ali pa "teta." Beseda "boter" bi tudi pristojala.

Na piknik v Možinov park sem jo sam peš urezal, ker ni bilo na nobenem avtomobilu prostora zame. Imeli smo se dobro. Posebno živahno je bilo okrog onega aparata, kjer smo z betom po deski tolkli, da bi pri številki 3,000 zacingljalo. Jaz sem spravil ono železno muho enkrat na 2,400, višje pa ni šlo. Kaj si mislite od naših kanadskih delegatov! To so vam junaki in pravi Martin Krpani. Brat Ljikevič iz Edmontona je ono železno muho kar 16-krat po vrsti z eno samo roko do vrhunca pognal, da je zazvonilo; enkrat pa celo z levico. Tako je tudi delegat Ivanetich iz Waukegana trikrat po vrsti z vso silo na oni aparat vdaril, da se je kar zemlja stresla in je v resnici pri vrhu zacingljalo. Ni čuda! Brat Ivanetich je doma iz Waukegana; gotovo gre večkrat čez teden v Možinov park prakticirati z onim batom, ali pa dela doma na svojem dvorišču slične vaje. Jaz bi ne spravil one železne muhe do vrhunca, če bi nanjo magari do prihodnje konvencije tolkel. Mislim, da je kladivo malo pretežko in pa oni zvonček previsoko.

Vse je šlo gladko in all right pri tej tekmi, samo naše sestre delegatkinje niso pokazale svoje moči, kako močno znajo z onim lesenim kladivom tolči. Stavil bi pač, da bi ena izmed njih lahko tako silno z njim vdarila, da bi kar pol ure pri vrhu cingljalo.

Pri žogometni tekmi popoldne so zmagali Jolietčani. Jaz sem pa stavil dva kvodra na South Chikazane. Koncem konca smo stavo zakadili.

Na tem pikniku sem po dolgih letih zopet videl starega znanca Brenteta, ki opravlja službo mestnega policajca. Objubil mi je posebno protekcijo in varnost v slučaju kake neprilike. Mr. Brentetu iz arca želim, da bi bil pri prihodnjih volitvah res izvoljen za okrajnega komisarja; potem se mu bom ponudil za privatnega tajnika, če me bo maral.

Med vsemi gosti na tem pikniku se mi je Frank Jereb, po domače Lorenc, iz Lesnega Brda najbolj dopadel, ker je imel kakor kaka rehta velik mehikanski klobuk. Posodil mu ga je rojak Frank Petkovšek. Če bi prišel ta orjaški Vrhničan enrat med Mehikance s tem klobukom, bi se ga vsi zbalili ter bežali pred njim, kakor Brdavs pred Martin Krpanom. Da, v resnici, coklarska kri nikdar ne "sfali."

Na tem pikniku sem po dolgih letih zopet videl starega znanca Brenteta, ki opravlja službo mestnega policajca. Objubil mi je posebno protekcijo in varnost v slučaju kake neprilike. Mr. Brentetu iz arca želim, da bi bil pri prihodnjih volitvah res izvoljen za okrajnega komisarja; potem se mu bom ponudil za privatnega tajnika, če me bo maral.

Med vsemi gosti na tem pikniku se mi je Frank Jereb, po domače Lorenc, iz Lesnega Brda najbolj dopadel, ker je imel kakor kaka rehta velik mehikanski klobuk. Posodil mu ga je rojak Frank Petkovšek. Če bi prišel ta orjaški Vrhničan enrat med Mehikance s tem klobukom, bi se ga vsi zbalili ter bežali pred njim, kakor Brdavs pred Martin Krpanom. Da, v resnici, coklarska kri nikdar ne "sfali."

Pisмени pozdravi XVII. konvenciji

V predzadnji izdaji Glasila smo priobčili vse brzojavne pozdrave, poslane delegaciji minule konvencije v Waukeganu; za danes pa tukaj navajamo pisemne pozdrave in čestitke. Radi pomanjkanja prostora ne moremo dobesedno priobčiti vsebine vsakega pisma posebej. Vsebina istih je skoro povsem enaka; torej naj zadostujejo samo imena in kraj odpošiljalcev teh pisemnih pozdravov kakor sledi:

Poslaništvo Jugoslavije v Washington, D. C. Podružnica reda Kolumbovih viteзов št. 731, Waukegan, Ill. Označeno podružnica je poslala takoj prvi dan konvenčnega zasedanja krasno košarico svežih cvetlic zborovalcem v pozdrav.

Dvajsetletni član KSKJ brat Anton Paur, glavni tajnik Hrvatske Katoličke Zajednice v Gary, Ind., je poslal zbornico zelo laskavo pismo, ki je bilo prečitano in z navdušenjem sprejeto. Družba sv. Družine, Joliet, Ill., po glavnem predsedniku, tajniku in blagajniku. Podružnica Slovenske Ženske Zveze, št. 20, Joliet, Ill. Članice Slovenske Ženske Zveze, št. 5, Indianapolis, Ind. Mary Urbas in Mary Glavan, v imenu podružnice Slovenske Ženske, št. 10, Collinwood, O.

Slovenski Narodni Dom v Clevelandu (Newburg), O., podpisani: Andrej Žagar, Andrej Režin, John Vene, Vencel Miklavčič, Martin Rakar, Josip Blatnik, Louis Rozman, John Evan, Joseph Percun, Mike Verček.

Frank Trempus, bivši glavni odbornik KSKJ in član društva št. 50, Pittsburgh, Pa. Rev. Salezij Glavnik, O.F.M., urednik "Ave Marije." John Lamuth, tajnik društva sv. Jožefa, št. 30 JSKJ, Chisholm, Minn.

Anthony J. Fortuna, tajnik društva sv. Vida, št. 25 KSKJ, Cleveland, O. Anton Dekleva član KSKJ, Pittsburgh, Pa.

Članice društva Marije Pomagaj, št. 196, Gilbert, Minn., živeče na Elcor, Minn. Mary Smolich, tajnica društva sv. Srca Marije, št. 198, Aurora, Minn. Eli Smolich, član društva št. 131, Aurora, Minn. Josip in Ana Koren, Kancijan in Ana Kronovšek, člani in članice društva sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind. Terezija Zdešar v imenu društva sv. Kristine, št. 219, Euclid, O.

John Russ stari, bivši večletni tajnik društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., ob navzočnosti Joe Germa, odbornika Ohijske Lige. Brat Russ je zložil v ta namen primerno pesmico. Zadnji dve kitici iste se glasijo dobesedno takole: "S pozdravom potrdim Zalarjev stan;—zaupno na njega, bo zopet izbran.—Prebrisana glava in pridne roke,—vsaj takemu pošteno tajništvo gre!"—Deluj te složno in veselo, pa bo dober uspeh imelo. Prepir, zavist, rodi razdor, ovira iti vsem nar-

vzgor." Bara atekovich, Gilbert, Minn. John Jager, tajnik društva sv. Družine, št. 109, West Alliquippa, Pa. Gertrude Tusar, članica društva Marije Pomagaj, št. 196, Gilbert, Minn., zaneso čestita k imendani delegatkinji Heleni Jurčič in delegatkinji Heleni Mally. Frank Skok, slovenski fotograf, West Allis, Wis., član društva sv. Jožefa, št. 103.

Chas. Krall, predsednik društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O. Anton Trunkel, predsednik društva sv. Družine, št. 136, Willard, Wis. Antonija Retzel, blagajničarka društva sv. Ane, št. 139, La Salle, Ill. Mary Kastelic, ustanoviteljica društva Marije Pomagaj, št. 119, Rockdale, Ill., in Ana Marentič, predsednica označenega društva. John Augustine, predsednik društva sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis.

Dolgoletni član KSKJ v Jolietu, Ill., s posebnim pozdravom na sedanje Jednotinega predsednika. Društvo sv. Družine, št. 207, Maple Heights, O. Organizacija združenih društev KSKJ v Milwaukee in West Allis, Wis., po uradnikih: Louis Jankell, Louis Velkoverh in Joseph Jerant. Josip Peshel, v imenu društva sv. Jožefa in Marije Vnebovzete, Ely, Minn. Mrs. Frances Skuly in hčere delegata, oziroma predsednica društva sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., brata Anton Skulja.

Družina Ignac Slapnika, slovenskega cvetličarja, Cleveland, O., koje vsi člani spadajo k naši Jednoti, je poslala poleg čestitk tudi krasno košarico svežih rož iz Clevelanda, ki je ves čas krasila oder. Tako je znana cvetličarska tvrdka Slapnik Bros. delegaciji poslala tudi 300 svežih vrtnic "American Beauties," ki so bile takoj po prejemu zborovalcem razdeljene, da smo bili isti dan res vsi "v rožcah." Iskrena hvala cenjeni družini Slapnik in cvetličarski tvrdki Slapnik Bros. v Clevelandu za to pozornost!

Društvo sv. Terezije, št. 225, South Chicago, Ill., po tajnici Dorothy Kekich. Društvo Vitezi sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., podpisano po podpredsedniku Frank Kaplerju Sr. tajniku Candid I. Germeku in blagajniku John Novaku.

Frank Perovšek, član društva št. 136, Willard, Wis. Frank Urajnar, mnogoletni član društva sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind. Navedenec želi, da bi se vršila prihodnja konvencija v Indianapolis, Ind. Zelja se mu bo čez štiri leta izpolnila.

Društvo sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O. Alojz Sterbenc, član društva Vitezi sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill. John Znidarsich, član društva Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn.

La Sallita, znana sotrudnica Our Page. Navedena mlada in vrla La Sallitanka želi, da bi se angleški črtiva v Glasilu na Our Page pomnožilo še za eno stran. Njej in ostalim mladim čitateljem bo ta želja po Novem letu ustrežena.

Frank Telban, tajnik društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa. Jakob Resnik in družina, vsi člani društva št. 63 in št. 150 v Clevelandu (Newburg), O. Mary Urbas, članica društva št. 169, Cleveland (Collinwood), O. Mary Gačnik, Indianapolis, Ind. Tudi tej se bo želja izpolnila, da se prihodnja konvencija vrši v Indianapolisu, Ind.

Mrs. Simon Šetina in Josephine Erjavce, članice društva sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill. Samostojno društvo sv. Alojzija v Clevelandu (Newburg), O. Podpisani: John Vidmar, predsednik; John Rogelj, tajnik-blagajnik je pa pri vs. Jacob Stonich, član društva sv. Stefana, št. 1 in Nicholas Badovinar, član društva sv. Jožefa, št. 7, pišeta iz Hollywood, Cal., med drugim sledeče: "Bog naj blagoslovi Vaše delo! Dva sta-

ra člana: en Kranjc in en Hrvat, je bil še vedno brat!" Genovefa Zupan, predsednica nadzornega odbora društva sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O. zaključuje svoje pozdravno pismo sledeče: "Preljubi sv. Urban, po celem svetu znan! Prosi delegacijo, da nas vzame v centralizacijo zraven mladice še stare ženice!"

Pri sinovih večnega ledu Ni je tako daljne, odljudne in nevarne dežele, da bi se je izognil katoliški misijonar, išoč neumrjočih duš za božje kraljestvo. Tudi v polarnih predelih je postavil svoj žrtvenik, da oznanil Eskimov krščansko blagovest. O tem je predaval v dunajski Leonovi družbi pater Wilhelm Schaeffer: Domovina Eskimov je ameriško-azijska obala severnega Ledenege morja in otoki pred njo. Nič na svetu ni puščobnejšega, nič brezupnejšega nego te neizmerne, gole ledene in snežene puščave. Tu pomladi in jeseni skoraj ne poznajo, marče si sledita poletje in zima skoraj neposredno. Dolge noči v ledeni puščavi legajo na duha in ga more. Pozimi nepregledna površina ledu in snega; poleti golo kamenje in brezkončna močvirja, suša, žoltosivo mahovje—to je vsa uboga izprememba v tej enolični pokrajinski sliki! Ostri vetrovi iz Ledenege morja, ki imajo povsodi odprto pot, izključujejo vsako bujnejše rastlinstvo. Mraz naraste na 40 do 60 stopinj. Samo za eno moremo ljudi v teh pokrajinah zavidati: za severni sij. Nenadoma se pokaže in v orjaškem svetlobnem oblaku podboči nebesni svod. Potem izpreminja svojo obliko in lije v širokih, krasobarvanih pramenih. Prameni so v neprestanem gibanju, ustvarjajo vedno nova čuda svetlobe in barv. Najprej kakor mogočna mavrica, nato solnce, iz katerih švigajo snopi svetlobe, slednjic se razpusti celo nebo v morje svetlobe. Vse te prikazni spremlja čudno sikanje. "Duše rajnikih se gibljejo," pravijo Eskimi. Zrak je vsled strašnega mraza prenasičen z elektriko, ki se proži v bliskih, bodisi da si gladiš brado ali da primeš za puško. V tej deželi oznanjajo misijonarji evangelij. Njihovo stano vanje je kladara, katero pokriva v notranjosti 30 cm debala ledena plast. Ko pišeš, ti zleden črnilo; pri sv. daritvi primrzne mašniku kelih na ustnice. Vendar v teh ledenih in sneženih puščavah le ni zamrlo vse življenje. Velike črede divjih severnih jelenov se pasejo tu, neštete jate ptic seliv gnezdijo mirno po barjiz; grbast bivoli in los hodita tu svoja pota. Kiti, beli medvedi in ribe vseh vrst in velikosti vrve poleti v teh, obče zamrznjenih in samotnih vodah. Koliko je Eskimov, nimamo zanesljivih ševik. Cenijo se na največ 20.000 duš. Očividno so v sorodu z mongolskimi plemenimi, posebno Tunguzi in Jakuti v severni Sibiriji. Ženske so po postavi, obrazu in barvi nežnejše nego moški; imajo ognjevitve oči, a lase nosijo kakor Kitajke in Japonke v šopu, pritrjenem vrh glave. Eskimo je nadpovprečno visok, skladne postave, širokih pleč in prožnih gibov. Eskimi so narodič, ki slovi po svojem gostoljubju, plemenitosti, postrežljivosti in vljudnosti; seveda pa ni brez napak, med katerimi se more trma stopnjevati do junastva. Oblačijo se Eskimi v kožo, stanujejo v najboljšem slučaju v lesenih kočah, drugače pa v podzemskih jamah ali snežnih kočah. Luč in toploto jim daje mah, natopljen s tulnjevo mastjo. Eskimo uživa samo surovo hrano; vsak dan poje neko količino mesa, katerega žvečijo že

ra člana: en Kranjc in en Hrvat, je bil še vedno brat!" Genovefa Zupan, predsednica nadzornega odbora društva sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O. zaključuje svoje pozdravno pismo sledeče: "Preljubi sv. Urban, po celem svetu znan! Prosi delegacijo, da nas vzame v centralizacijo zraven mladice še stare ženice!"

Pri sinovih večnega ledu

Ni je tako daljne, odljudne in nevarne dežele, da bi se je izognil katoliški misijonar, išoč neumrjočih duš za božje kraljestvo. Tudi v polarnih predelih je postavil svoj žrtvenik, da oznanil Eskimov krščansko blagovest. O tem je predaval v dunajski Leonovi družbi pater Wilhelm Schaeffer: Domovina Eskimov je ameriško-azijska obala severnega Ledenege morja in otoki pred njo. Nič na svetu ni puščobnejšega, nič brezupnejšega nego te neizmerne, gole ledene in snežene puščave. Tu pomladi in jeseni skoraj ne poznajo, marče si sledita poletje in zima skoraj neposredno. Dolge noči v ledeni puščavi legajo na duha in ga more. Pozimi nepregledna površina ledu in snega; poleti golo kamenje in brezkončna močvirja, suša, žoltosivo mahovje—to je vsa uboga izprememba v tej enolični pokrajinski sliki! Ostri vetrovi iz Ledenege morja, ki imajo povsodi odprto pot, izključujejo vsako bujnejše rastlinstvo. Mraz naraste na 40 do 60 stopinj. Samo za eno moremo ljudi v teh pokrajinah zavidati: za severni sij. Nenadoma se pokaže in v orjaškem svetlobnem oblaku podboči nebesni svod. Potem izpreminja svojo obliko in lije v širokih, krasobarvanih pramenih. Prameni so v neprestanem gibanju, ustvarjajo vedno nova čuda svetlobe in barv. Najprej kakor mogočna mavrica, nato solnce, iz katerih švigajo snopi svetlobe, slednjic se razpusti celo nebo v morje svetlobe. Vse te prikazni spremlja čudno sikanje. "Duše rajnikih se gibljejo," pravijo Eskimi. Zrak je vsled strašnega mraza prenasičen z elektriko, ki se proži v bliskih, bodisi da si gladiš brado ali da primeš za puško. V tej deželi oznanjajo misijonarji evangelij. Njihovo stano vanje je kladara, katero pokriva v notranjosti 30 cm debala ledena plast. Ko pišeš, ti zleden črnilo; pri sv. daritvi primrzne mašniku kelih na ustnice. Vendar v teh ledenih in sneženih puščavah le ni zamrlo vse življenje. Velike črede divjih severnih jelenov se pasejo tu, neštete jate ptic seliv gnezdijo mirno po barjiz; grbast bivoli in los hodita tu svoja pota. Kiti, beli medvedi in ribe vseh vrst in velikosti vrve poleti v teh, obče zamrznjenih in samotnih vodah. Koliko je Eskimov, nimamo zanesljivih ševik. Cenijo se na največ 20.000 duš. Očividno so v sorodu z mongolskimi plemenimi, posebno Tunguzi in Jakuti v severni Sibiriji. Ženske so po postavi, obrazu in barvi nežnejše nego moški; imajo ognjevitve oči, a lase nosijo kakor Kitajke in Japonke v šopu, pritrjenem vrh glave. Eskimo je nadpovprečno visok, skladne postave, širokih pleč in prožnih gibov. Eskimi so narodič, ki slovi po svojem gostoljubju, plemenitosti, postrežljivosti in vljudnosti; seveda pa ni brez napak, med katerimi se more trma stopnjevati do junastva. Oblačijo se Eskimi v kožo, stanujejo v najboljšem slučaju v lesenih kočah, drugače pa v podzemskih jamah ali snežnih kočah. Luč in toploto jim daje mah, natopljen s tulnjevo mastjo. Eskimo uživa samo surovo hrano; vsak dan poje neko količino mesa, katerega žvečijo že

(Dalje na 5. strani)

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predstojnik: ANTON GRDINA, 1828 E. 8th St., Cleveland, Ohio.
 I. podpredstojnik: JOHN GRAHEK, 517 East O St., Pueblo, Colo.
 II. podpredstojnik: MARY GRADINA, 311 W. Foster St., Chicago, Ill.
 Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomoćni tajnik: FRANK GRAHEK, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Izvještnik: JOHN GRAHEK, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Dubovski veštak: REV. KAREM OVENO, 1213 W. E. Clark St., Indianapolis, Ind.
 Vrhovni skrbnik: DR. J. M. SLESIKAR, 615 E. Clark Ave., Cleveland, O.
NADZORNI ODBOR:
 MARTIN SHUKLE, 311 Ave. A, Souders, Minn.
 LOUIS ZELEZNIKAR, 317 W. 2nd St., Chicago, Ill.
 FRANK GRAHEK, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 MICHAEL HOCHBEAR, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 MRS. LOUISE LIKOVICH, 317 Foster Ave., South Chicago, Ill.
POSREDOJNI ODBOR:
 FRANK GRAHEK, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 FRANK GOSPODARIK, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 JOHN SULOJK, 1213 West St., Cleveland, O.
POSREDOJNI ODBOR:
 JOHN DEEMAN, 317 E. Clark Ave., Cleveland, Ohio.
 JOHN R. STEINBERG, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 JOHN MORRIS, 62 E. Main Ave., Souders, Minn.
 MATT BROENIGER, 1224 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 RUDOLPH G. RUDMAN, 317 Foster Ave., South Chicago, Ill.
UREŠNIK ZA UPRAVNIKE GLAVNEGA
 IVAN ZUPAN, 317 E. Clark Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

NOVO DRUŠTVO SPREJETO V K. S. K. JEDNOTO
 Novo ustanovljeno društvo "Knights and Ladies of Baraga," št. 237, Milwaukee, Wis., sprejeto v Jednoto dne 19. avgusta, 1930. Imena članov in članice so:
 312 Michael Pechauer, roj. 1913, R. 17, \$500; 31291 Rudolph Maierle, roj. 1913, R. 17, \$500; 31292 Joseph Matzelle, roj. 1912, R. 18, \$500; 31203 Joseph Maierle, roj. 1911, R. 19, \$500; 17822 Agnes Jenich, roj. 1913, R. 17, \$500; 17823 Agnes Pechauer, roj. 1911, R. 19, \$500; 17824 Ann Pechauer, roj. 1910, R. 20, \$500; 17825 Jennie Maierle, roj. 1909, R. 21, \$500; 17826 Mae Kotze, roj. 1905, R. 25, \$500. Društvo šteje devet članov in članice.
 Josip Zalar, glavni tajnik.

ZAPISNIK SEJE GLAVNEGA ODBORA

VRŠEČE SE DNE 16. AVGUSTA, 1930 V GLAVNEM URADU
 V smislu Jednotinih pravil so se udeležili revizije knjig sledeči glavni uradniki: Anton Grdina, glavni predsednik; Josip Zalar, glavni tajnik; John Grahek, glavni blagajnik; nadzorniki: Martin Shukle, Louis Zeleznikar, Frank Francich, Michael Hochevar in Louise Likovich.

Nadzorni odbor se je takoj podal na delo k pregledovanju knjig tajnika, blagajnika in upravnika Glasila. V četrtek dopoldne je dospel na sejo tudi John Dečman, predsednik porotnega odbora.

Brat glavni predsednik Anton Grdina pozivlja h kratki seji navzoče glavne odbornike, katere so se udeležili vsi gori omenjeni. Seja je bila otvorjena ob 9. uri dopoldne z molitvijo.

Brat Shukle, predsednik nadzornega odbora poroča, da je odbor pregledal knjige glavnega tajnika, glavnega blagajnika in upravnika Glasila, ter iste našel vse v popolnem redu, kar bodo lahko potrdili ostali nadzorniki in nadzornica. Pregledali so tudi na Joliet National banki vse Jednotine vrednostne listine in bonde ter pronašli vse pravilno in v redu. K poročilu brata Shukleta se pridružujejo tudi ostali nadzorniki in se v celoti strinjajo z njegovim poročilom.

Poročilo nadzornega odbora se vzame na znanje.

Poročilo glavnega predsednika
 V teku minulih šest mesecev sem imel največ posla z premikajočimi slikami, to je bilo že prejšnjih šest mesecev in ravno tako zadnjih.

To je sicer zelo naporno delo, ki zahteva veliko pozornosti. Prvič je delo s slikami samimi, drugič je pa delo s programi in društvi v dopisovanju in pripravah. Ravno tako je zopet težavno, kadar se s temi potuje po naselbinah, ker se mora nositi seboj precej prtljage.

V moji predkonvenčni poslanici ste že čitali o skupnih dohodkih. V koliko je za Jednoto doseženo še na drugi strani, to se bo šele izkazalo. Odmev je povsod dober. Ljudje so v splošnem zadovoljni. Škode se nikomur ne dela, marveč se dela še naselbinam in cerkvam dobiček, kadar se gre za skupno prireditve, kar je največ v naselbinah doseženo.

Tukaj prilagam izkaz dohodkov kovanja slik iz naselbin, od katerih je skupna svota dohodkov znašala svoto \$554.80.

Dne 18. maja, San Francisco, Cal., \$95.80; dne 25. maja, Enumclaw, Wash., \$50.00; dne 31. maja, Anaconda, Mont., \$10.00; dne 1. junija, Butte, Mont., \$49.50; dne 2. junija, Great Falls, Mont., \$2.50; dne 4. junija, East Helena, Mont., \$27.00; dne 7. junija, Rock Springs, Wyo., \$30.00; dne 11. junija, Leadville, Colo., \$30.00; dne 12. junija, Salida, Colo., \$16.75; dne 13. junija, Canon City, Colo., \$50.00; dne 14. junija, Pueblo, Colo., \$42.50; dne 15. junija, Denver, Colo., \$50.00; dne 16. junija, Colorado Springs, Colo., \$40.00; dne 21. junija, Frontenac, Kans., \$40.65; dne 22. junija, Kansas City, Kans., \$20.00. Skupaj \$554.80.

Ako bi si hotel odračunati vse stroške, bi iz takega daljnega potovanja preostalo le malo za Jednoto; toda vzel sem svoto le \$200.00 balance \$354.70 je prišteta Jednoti k drugim prejšnjim dohodkom, ki znašajo sedaj \$1,454.70 in nekaj preostanka je še na banki, in sicer \$16.35.

Pri tem sem nakupil novih filmov in na iste jemal slike po naselbinah, deloma društvene parade, deloma pokrajine in druge zanimive kraje zapadnih in drugih strani. To bo zelo primerno za v jeseni in pozimi prikazovati drugim društvom slike naših krajev.

Za te nove slike, katerih je nekaj nad 2,000 čevljev, še nisem vzel plače, kar je predloženo odboru na razpolago za odbritev. Aparat imam svoj za snemanje slik. Tudi imena slikam smo naredili doma, tako da sedaj pridobivamo slike za mali denar vse kompletne ali dovršene.

Poročilo glavnega predsednika se sprejme in odobri. Za filme sem plačeval po zapadu po \$6 za sto čevljev, v Clevelandu jih dobim na debelo po \$4.50. S tem, ko se plača za filma, je vse plačano, le naslov se mora še k temu posebej napraviti, kar je pa zelo malo stroška.

Tu imam na razpolago pisma, s katerimi si dopisujemo z onimi v domovini, ki za nas slike snemajo. Upam, da bomo

imeli na jesen zelo zanimivih slik iz domovine, kar ljudje tako želijo videti. V dogovoru smo, da se bodo slike lahko zamenjale z drugimi.

Po moji misli so slike zelo fina ideja za zabavo za naša krajevna društva in njih prireditve ob simeških večerih. Za jako malo odškodnine se iste lahko prikazujejo združeno z drugimi točkami: ples ali petjem ali kar še društva želijo pripraviti.

Kakor sem že omenil v mojem poročilu, je potreba ustanoviti poseben odsek, ki bi ga zvali "Prosvetni odsek," ki bi imel na skrbi taka sredstva za agitacijo in širjenje imena naše Jednote. Premikajoče slike so modernost današnjih dni. Kar je treba, je treba organizirati in spopolniti. Imamo veliko tiskov, ki bi se tega oprili in bi s tem tudi lahko zaslužili, da bi na več načinov lahko širili reklamo. Priporočam vam, da bi to na konvenciji zagovarjali in priporočali, kajti bo v veliko korist Jednote. In ker imamo investicijo v slikah, moramo to izrabiti za dobro Jednote. Ker smo v tem času že toliko v tem prigrisporadili, pri tem ima Jednota še vse nakupljeno blago, filme in orodje, radi tega je treba giniti naprej in sodelovati za prireditve. Do spomladi je lahko vse plačano in pri tem bo vrednost imetja še ravno toliko vredna.

Druge zadeve med tem časom sem opravljal kakor po navadi. Nekaj društvenih nesorazumov sem pomagal urediti do sporazuma. Podpora onemoglih in par manjših odpravnin, ki so bile nujno potrebne, so bile izplačane iz sklada za onemogle.

Poročilo glavnega predsednika se vzame na znanje.

Poročilo glavnega tajnika
 Cenjeni sobrat predsednik, odborniki in odbornica: Ker smo ravno pred konvencijo, zato sem pripravil za prvo polovico tekočega poslovnega leta le bolj kratko poročilo, kajti obširnejše poročilo bo predloženo konvenciji in isto je tudi bolj obširno priobčeno v konvenčni izdaji Glasila.

AKTIVNI ODDELEK

Dohodki od 1. januarja do 30. junija, 1930

Prejeli od društev	\$244,140.23
Obresti	37,679.20
Najemnina	1,320.00
Zvišana vrednost Jednotine hiše	11,000.00
Dobiček pri nakupu obveznic	150.00
Provizija pri napravi posojil na hipoteke	290.00
Dobiček od Jednotinih "Film"	500.00
Razni drugi dohodki	227.85
Skupni dohodki	\$ 295,307.28

Izplačila:

Posmrtnina	\$94,606.25
Pošk. in oper. podp.	22,425.00
Central. bol. podp.	40,489.50
Podpora onemoglih	3,250.00
70-let starostna podp.	1,093.36
Skupaj plačanih podpor	\$161,864.11
Dozorele obresti kupljenih obveznic	\$ 654.79
Premija kupljenih obveznic	1,401.52
Upravni stroški	32,262.07

Skupna izplačila \$ 196,182.49

Sestmesečni prebitek 99,124.79

Preostanek 1. januarja, 1930 2,249,815.32

Preostanek 30. junija, 1930 \$2,348,940.11

Dne 30. junija, 1930 Jednoti pripadajoč denar, ki še ni bil plačan, oziroma, ki ni bil še plačljiv:

Neplačani ases. od strani društev	\$ 4,538.51
Obresti	51,228.63
Imetje Glasila	2,220.83
Razno	534.49
Inventar	8,897.80
Skupno imetje	\$2,416,360.37
Dolg Jednote	11,194.67
Cisto imetje 30. junija, 1930	\$2,405,165.70

Članstvo:
 V prvi polovici letošnjega leta je pristopilo v odrasli oddelek 1,021 članov in članic.

Skupno število članov in članic 22,982.

Za prvo polovico tekočega leta so sledeča društva opravičena do nagrad za pridobitev največjega števila novih članov in članic:

Prva nagrada: Društvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.
 Druga nagrada: Društvo sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa.
 Tretja nagrada: Društvo sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo.
 Tem kakor tudi vsem ostalim društvom, ki so pripomogla, da je tako lepo število članov in članic pristopilo v Jednoto, gre priznanje in pohvala. Pričakovati je, da se bodo vsa društva tudi v bodoče trudila, da pridobijo kar največ mogoče veliko število novih udov pod zastavo naše dične organizacije.

Umrlj.
 Tekom prve polovice tega leta je podleglo kruti smrti 113 članov in članic, kojih skupna zavarovalnina je znašala \$95,000. Število umrlih vedno narašča, zato ni misliti na znižanje smrtninskega asesment.

Poškodbe in operacije.
 Za poškodbe in operacije se je plačalo \$22,425.00. Poleg tega je pa bilo ob zaključku prve polovice tega leta neplačanih poškodninskih in operacijskih podpor v znesku \$2,575.00.

Da se teh podpor ni plačalo, je vzrok ta, ker so listine dospele v glavni urad že potem, ko so bili računi za prvo polovico leta že zaključeni. Poleg tega moram pa pripomniti, da tudi če bi poškodninske listine dospele v glavni urad pravočasno, bi se izplačilo podpor ne moglo izvršiti iz razloga, ker v poškodninskem skladu denarja ni.

Da ni bilo treba tekom prve polovice leta razpisati posebni asesment za izplačila poškodninskih in operacijskih podpor, zato se je iz sklada podpor za onemoglo preneslo v poškodninski sklad \$3,000. V poškodninskem skladu se nahaja le \$826.98, poleg tega pa smo dolžni skladu podpor za onemogle \$3,000. Iz tega je razvidno, da je neobhodno potreba, da glavni odbor določi razpis posebnega asesment.

Bolniška podpora.
 Centralni bolniški sklad prav dobro obstoji. Čeravno se je plačalo nad 40 tisoč bolniške podpore, vseeno pa znaša preostanek centralnega bolniškega sklada \$30,143.81.

Centralnemu bolniškemu skladu se je v prvi polovici leta prištelo obresti v znesku \$675.45. Istotako se je v smislu pravil iz tega sklada prepisalo \$1,000 v stroškovni sklad.

Investicije:
 Obveznic se je nabavilo za \$50,000. Na hipoteke se je posodilo \$54,000. Na North American Trust Co., Cleveland, O., se je vložilo po 4% \$7,759.58.

Za dozorele obveznice se je prejelo \$27,409.67. Kot odplačila na hipoteke se je prejelo \$8,750.

Razporedba denarja po skladih:

Smrtninski sklad	\$1,197,902.33
Reservni sklad	1,081,414.93
Poškodninski sklad	826.98
Centralni bolniški sklad	30,143.81
Dolgotrajni bolniški sklad	61.75
Sklad podpor onemoglih	1,027.49
Stroškovni sklad	\$7,562.82
Vsota	\$2,348,940.11

Denar je investiran kakor sledi:

Na hipotekah se nahaja	\$ 324,650.00
Na obveznicah	1,902,706.84
Na bančnih vlogah po 3 in 4%	70,000.00
Na čekovnem računu po 2%	29,583.27
Jednotin dom (gl. urad) in hiša v Laurium, Mich.	22,000.00
Skupaj	\$2,348,930.11

MLADINSKI ODDELEK

Dohodki:

Prejeli od društev	\$10,430.35
Obresti	1,163.19
Skupni dohodki	\$ 11,593.54

Izplačila:

Plačana posmrtnina	\$ 3,604.00
Razni stroški	3,054.97

Skupni stroški	\$ 6,658.97
Prebitek	4,934.57
Preostanek 1. januarja	91,782.36

Preostanek 30. junija, 1930 \$ 96,716.93
 Dne 30. junija mladinskemu oddelku pripadajoč denar, še ne plačan, oziroma plačljiv \$ 3,340.12

Vsota	\$100,057.05
Dolg	204.95
Cisto imetje 30. junija, 1930	\$ 98,852.10

Pregled imetja
 V obveznicah je investiranega \$91,500.00; na čekovnem računu se nahaja \$5,216.93.

Tekom prve polovice leta se je investiralo v obveznice \$5,000. Za dozorele obveznice se je prejelo \$500.

Članstvo:
 V mladinski oddelek je pristopilo 775 členov in članic. Skupno število članstva mladinskega oddelka 11,805.

Za prvo polovico leta so do nagrad opravičena sledeča društva:

Prva nagrada: Društvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.
 Druga nagrada: Društvo sv. Južefa, št. 12, Forest City, Pa.
 Tretja nagrada: Društvo sv. Ane, št. 218, Calumet, Mich.
 S tem zaključujem svoje poročilo, ter se glavnim kakor tudi društvenim uradnikom in uradnicam iskreno zahvaljujem za prijaznost in naklonjenost.

Imam še razne druge stvari, o katerih hočem poročati, toda o tem bom poročal in spregovoril, ko bo dopuščal dnevni red. Bratski predloženo,

Josip Zalar, glavni tajnik.
 Poročilo glavnega tajnika se sprejme in odobri.

Brat Grahek, glavni blagajnik omenja, da zadnjega polletnega računa ne bo navajal v številkah, ker ga je enako baš prečital glavni tajnik. Ves tajnikov račun se strinja v celoti z njegovim, kar so že tudi nadzorniki potrdili s podpisi in prisego. Poročilo glavnega blagajnika se odobri.

Brat Shukle opomni, da je nadzorni odbor opazil, da je zaostala vsota neplačanih obresti in dolg neplačanih oglasov pri listu Glasilo. Pravi, da bo o tem poročal tudi konvenciji.

Brat predsednik vpraša vpraša glavnega tajnika, čemu se ni odsvolilo hišnika, kakor je bilo sklenjeno meseca januarja t. l. Brat Zalar pojasnjuje, da se ga je nujno potrebovalo, zato ga je moral odbržati. Pravi, da ako bi odsvolil tega, bi moral najeti družega.

Brat glavni predsednik Anton Grdina temu ugovarja in pravi, da je plača \$40.00 za tako delo, ki ga opravlja hišnik, pretirana.

Brat Dečman je mnenja, da se mora vpoštevatii sklep glavnega odbora. Soglasno sklenjeno, da naj glavni tajnik razpiše v Glasilu tozadevno službo. Osebi, ki se priglasijo za najnižjo plačo, naj se delo hišnika poveri. Sprejeto.

Brat Grahek, glavni blagajnik prosi, da se ga nadaljne seje oprosti zaradi važnih opravkov. Se ga oprosti.

Zadeva posmrtnine umrlega Simon Skrtič, člana društva sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill., se izroči pomožnemu odvjetniku Jednote, Leopold Kushlanu. Sprejeto.

Zadeva posmrtnine Rudolf Cherne, člana društva sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill., kateri je utonil leta 1924, se za istega posmrtnina še ne more izplačati, dokler ni natančno dognana in proglašena mrtvica.

Brat glavni tajnik Zalar prečita prošnjo sobratov Math R. Tomec, Anton Ulrich in John Stopnika, kateri apelirajo na glavni odbor za nekoliko odškodnine, oziroma povrnitev stroškov za zamudo časa, katero so imeli pri tožbeni aferi kot priče Absetz versus K. S. K. J. Brat Martin Shukle predlaga, da se jim plača vsakemu po \$5.00 na dan. Predlog podpiran po bratu J. Dečmanu. Sprejeto.

Predložen je račun sodnijskih stroškov tožbene zadeve Absetz vs. KSKJ, kateri znaša \$150.00. Brat Francich predlaga, sestra Likovich podpira, da se predloženi račun izplača. Sprejeto.

POPRAVEK H KONVENČNE-MU ZAPISNIKU

Tukaj navajamo nekoliko popravkov k že priobčenem zapisniku zadnje konvencije kakor sledi:

Tretja seja—K resoluciji glede kanadskih društev naj se za besedomi "soglasno prejeta" dostavi še sledeče besede: ter stopi takoj v veljavo.

Peta seja.—V 5. odstavku zdalej naj se glasi pravilno: Brat KOBE, namesto Koge.

Stirinajsta seja.—K pravilom centralnega bolniškega oddelka, naj se dostavi sledeče točko:

40—Bolniška podpora se v slučaju telesnih poškodb vsled ponesečenja plačuje s prvim dnevom, ko je bil član ali članica poškodovan, za vse druge bolezni se pa bolniška podpora plačuje kakor v teh pravilih, drugače določeno.

Ta pravila je sprejel zbor delegatov centralnega bolniškega oddelka na 17. redni konvenciji KSKJ, vršeci se v Waukegan, Ill., dne 22. avgusta, 1930 in so bila v celoti potrjena po konvenčni zbornici na 14. seji, dne 25. avgusta, 1930.

Rev. Milan Slaje, Mary Hochevar, Ivan Zupan, konvenčni zapisnikarji.

(Nadaljevanje iz 4. strani)

tudi dojenčkom. Ob tej hrani se razvije Eskimo v močnega človeka z dobro razvitimi mišicami, obilno krvjo in debelim salom. V sili more Eskimo osem dni in noči korakati brez hrane, ves premočen. Ne prehladi se nikoli.

Žene opravljajo vsa domača dela, moški hodijo na lov. Ne strahji njih nobena nevarnost, strahu ne poznajo in se lotijo medveda s svojim pripristim orožjem iz neposredne bližine. Vsekakor se strelno orožje tudi med Eskimi vedno bolj širi.

Eskimo je izredno bistruga uma, njegov spomin je ubodu-vanja vreden. Misionarji hvallijo tudi otroke, da so nadarjeni in pazljivo. Eskimski jezik je bogat, zmiselno in dosledno oblikovan. Verujejo Eskimi v eno božanstvo, ki ga imenujejo "Anuta"—oče; razen tega imajo celo vrsto drugih dobrih in zlih duhov. Čarovnikom se pri njih dobro godi.

Katoliški misionarji, ki domujejo ob ustju reke Mackenzie in Hudsonovem zalivu, se morajo boriti z nepopisnimi težavami. Vendar so uspehi lepi. Pater Turquetil, apostol Eskimov, toplo hvali nove kristjane, ki ga spominjajo na prve kristjane. Prišel bo čas, ko se temu narodu, tako revnemu na zemskih dobrinah, v celoti odklenejo zakladi prave vere.

SMEŠNICE
 Senen voz. Kmet vpraša fanta, ki stoji pri prevrnjenem senenem vozu in obupno joka: "Kaj se ti je voz prevrnil?"—"Seveda!" tuli fant—"Pojdi z menoj na klobaso in kos kruha, potem prideva s hlapcem, pa ti voz dvigneva."—Fant gre, a je-sti ne more skoro nič. "Čemu pa ne ješ? Ni dobro?"—Fant: "Pač, ali očetu ne bo prav, če jem."—Kmet: "Nič ne maraj! Oče niti ne ve, da se ti je voz prevrnil."—Deček "O dobro ve, saj leži pod vozom!"

Izvrsten zdravnik. Bolnik: "Dvomim, da bi mi zdravnik pomagal. Zgodilo se je, da je bolnika zdravil za možganskim vnetjem, umrl je pa za trebušnim."—Zdravnik: "Tega se pri meni ni bati. Če jaz koga zdravim za možganskim vnetjem, tudi umrje za možganskim vnetjem."

Besedo nazaj. Sodnik: "Obtoženec, Miha Lešnik, še enkrat vas vprašam, ali vzamete nazaj besedo 'magarac,' s katero ste razžalili sosedca Jožeta Troho?"—Obtoženec: "Pa naj bo, če vam je že toliko na tem. Tedaj: Magarac, nazaj!"

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Umrli je v starosti 61 let splošno znani mariborski posestnik ter lastnik gostilne "Pri lipi" v Gregorčičevi ulici Ivan Bojko. Tri nove svobode je posestnik te dni v Krakem g. stolni dekan in kanonik Ignacij Nadrah.

Ko je hotel skočiti na vlak na postaji Mlačevo pri Grosupljem v smeri proti Ljubljani, je 28-letni delavec Janez Ferjan iz Zagradca padel in udaril z glavo ob tračnico tako nesrečno, da si je prebil črepanjo. Prepeljali so ga v ljubansko bolnišnico.

Stisnilo mu je vrat. Posestnik Miha Gorjup na Gornjem vrhu pri Grobelnem je naložil v gozdu voz okroglega lesa, namenjenega v St. Jur na žago. Ker je cesta visela, je držal voz, ki se je prevrgel nanj. Stisnilo mu je vrat in polomilo ude. Bil je takoj na mestu mrtve. V bližini se nahajajoči železniški delavci so potegnili mrtvega iz pod voza. Star je bil komaj 30 let. Lansko leto se je poročil ter zapuščal ženo in pol leta starega otroka.

Na domače žegnanje je podlegel poškodbam. Mlad delavec Anton Gorše iz Sp. Brezovega se cesti Stari trg-Draga. Za njim pa je privozil g. Bošnjak, založnik piva v Ivančini gorici, s svojim tovornim avtomobilom. Nesreča je hotela, da je na ovinku avtomobil zavozil v kolesarja, kolo zbil v stran, fanta pa povozil ter mu prizadel zlasti na glavi težke poškodbe. G. Bošnjak je ponesrečena urno peljal do bližnjega zdravnika, ta ga je za silo obvezal ter takoj odredil prevoz v ljubljansko bolnico. Poškodbe so bile tako velike, da se nesrečni Gorše ni več zavedel in je na praznik popoldne, ravno na domače žegnanje, podlegel težkim ranam.

Glavo so mu razbili. Rudniški delavec Stefan Bevc, 34 let star, oče dveh otrok v Zagorju, je popravil na rampah pri zagorski postaji rudniški tir. Po enem tiru je privozila rudniška lokomotiva premo. Bevc se ji je umaknil na drugi tir. Po tistem tiru pa so v tem trenutku za njegovim hrbotom pritekli vozički z odpadki in slabim materialom. Ti vozički so Bevca podrli na tla, šli čezenj in mu razbili lobanjo, da je v par trenutkih izdihnil.

Padla je na trda cementna tla. Cevjarjeva žena Antonija Meznarič v Ormožu je pomivala okna v stanovanju g. Mlinarja. Pri tem je omahnila, padla na cementna tla in pri priči preminula.

Patrona je nevarna reč! Valentin Lavriš iz Horjula je razbijal po patroni, ki se je razletela. Odrtgala mu je dva prsta na desni roki, levo roko pa zelo razmesarila. Zdjaj premišljuje Valentin v bolnici vzrok svoje nesreče.

Smrtno se je ponesrečil v Splitu ljubljanski trgovec Jean Stacul. Pri kopanju je skočil v morje, z glavo zadal na plitvino in si zlomil tilnik.

Tovorni vlak je zavozil v množico. Ob priliki evharističnega kongresa v Zagrebu so zažigali na posebnem prostoru razne vrste umetnega ognja. Velike množice so se zbrale okrog ognjemeta v igrališču Concordije. K nesreči pa so se nahajali ljudje tudi na železniškem nasipu in na železniškem mostu. Ob 9. zvečer je privozil tovorni vlak, ki se mu množica ni mogla pravočasno in brez nesreče ogniti. Mnogi so preakočili ograjo in je pri tem izgubilo življenje 5 ljudi, 15 pa je bilo težje in lažje ranjenih. Med ponesrečenci ni nobenega Slovenca.

Hiša je zgorela Martinu Bonclju v Duplah. Gasilci so obvarovali bližnje hiše.

Slovenka se je poročila z muslimanom. V belgrajskem "Vre-

menu" poročajo: Od osvoboditve Kriševca od Turkov 1. 1823 do 16. avgusta 1930 se v Kriševcu ni izvršila niti ena poroka po turškem obredu. Te dni pa se je albanski izseljenec Redžep Djulio poročil z gđ. Antonijo Znidarič iz Slovenije. Nevesta je prestopila v muslimansko vero. Tudi njen dose-danji nezakonski sin je dobil ime škender.

Osem milijonov za dograditev novega mostu pri Zidanem mostu je dovolilo prometno ministrstvo.

Zopet v rokah pravice. Vlomilec in ropar Josip Petrič je bil svoj čas strah Ljubljane in okolice, dokler ga niso prijeli. Moral bi odsedeti daljšo ječo v mariborski kaznilnici, od tam pa je pobegnil in nato zopet pričel svoje vlomilske življenje, skupno s sebi enakovrednim Jakobom Čimžarjem. Orožniki pa so kmalu ujeli oba. Petrič je bil obsojen na pet let ječe in bi moral biti pred približno 14 dnevi prepeljan nazaj v mariborsko kaznilnico. Spotoma pa se je blizu Pragerskega iztrgal orožnikom in se pogljal z osebnega vlada. Padel pa je precej nerodno in obležal nezavesten. Našli so ga neki delavci, ki so ga pobrali ne vedoč, da je vlomilec, naložili na prvi tovorni vlak in ga poslali dalje proti Pragerskem. Petrič pa se je spotoma zavedel in tudi spoznal, kam se pelje. Hitro je skočil s tovornega vlaka in izginil. Kje se je nato klatil 14 dni, ni znano. Zadnje dni pa se je pojavil v Stožicah. Popoldne je sedel v neki gostilni in pil. Nekateri so ga spoznali, nihče pa se ni upal nič črhniti, le nekdo je odšel zvečer v Ljubljano in policiji povedal, da se v Stožicah potika nevarni Petrič. Policija je na to opozorila orožnike. Zvečer ob 9. sta odšla dva orožnika in več tajnih policajev proti Stožicam. Preiskali so vse skednje in kozolce, dokler niso po dveh polurnem iskanju okoli polnoči le našli Petriča spečega v nekem kozolcu v Klečah. Oba orožnika sta bila prav ista, ki jima je pred štirinajstimi dnevi Petrič ušel z vlaka. Zato je bila umljiva njuna vnema, saj sta dejala, da prav rada iščeta vso noč, samo da najdeta Petrica. Petrič je bil uklenjen in odgnan v Ljubljano. — V kratkem bo pa moral—bogve kolikič že—zopet nastopiti pot v mairborsko kaznilnico. Da bi se mu tokrat zopet posrečil beg, ni dosti verjetno.

St. Jurij pod Kumom. Podružnica sv. Jakoba v Padežu je dobila nov bronast zvon, ki so ga vili Strojne tovarne in livarne v Ljubljani. Zvon tehta 190 kg. — Tudi domača župna cerkev se imenitno postavi s pronevljenimi orglami. Dela je izvršil g. Jenko iz St. Vida. — Na južni strani župnišča je napravil g. župnik kaj ličen vrt v terasah, ki bo kraju res v okras. — Podjetni trgovec Josip Knez je postavil poleg svoje trgovine novo stanovanjsko poslopje, ki bo obdano z nasadom pritličnega drevja. — Na Catežu pri St. Jurju je otvoril Leopold Knez novo trgovino v Botičevi (Vojetovi) hiši. — Šolska oblast je odredila za 29. avgust ob pol 13. v St. Jurju komisijonelni ogled šolskega poslopja, kako hi se dobili novi prostori za učilnice. Drugi dan, 30. avgusta, pa bo ob 9. sličen ogled na Dobovcu pod Kumom, kjer se sedanja enorazrednica razširi. — Ob škendrovcu, ki se pri Zagorju izliva v Savo, je smerčan Ignac Fincinger kupil Drnovškov mlin in ga preuredil v fužino, kjer bo na vodni pogon izdeloval v prvi vrsti sekire in motike. — Oni dan so na šentjurskem pokopališču položili k večnemu počitku 97-letno vdovo Jero Penko iz Srednjega Osredka. Do zadnjega je šivala in čitala brez ocal. Je pač trden ta kuljanski rod!

DR. IVAN ZAPLOTNIK:

JANEZ ČEBULJ
MISIJONAR V AMERIKI

Meseca februarja, 1871 je bila dulutaska cerkev toliko dole-lana, da se je mogla že služba božja v nji pričeti. Plačal sem nad 4,000 dolarjev in pustil še 900 dolarjev dolga. To se ve, da je bila notranja cerkevna oprava le začasno in revno oskrbljena. Ali to se bo sčasoma vse dalo čedno napraviti. Ko bo cerkev dobro dodelana, bo veljala blizu 7,000 dolarjev. Marca, 1871, sem prepustil Duluth in vse druge minnesotake misijone Kellerju, francoskemu duhovniku, pomožnemu misijonarju, ki je že mnogo misijonov ustanovil v Minnesoti. Superior in Douglas County na wisconsenski strani je pa prevzel De Goey, holandski duhovnik. Ali ker ta dva gospoda ne govorita indijansko, sem Indijance teh dveh misijonov še sebi prihranil.

Čudno je, kako se vse na svetu spremenilo. Na prav tistem kraju, kjer stoji zdaj Duluth, lepo bogato mesto se 5,000 prebivalci, ni bilo pred tremi leti še drugega kot gosto, temno, neprijazno lesovje. Kjer je zdaj poglavitna gostilna, velikansko poslopje, ki je gotovo veljalo 100,000 goldinarjev, je stala nekaj majhna, iz brezo-vih kož napravljena kočica. V njej sem pred nekoliko leti sede in kleče na golih tleh umirajočega Indijanca krstil in pripravil na smrt, potem pa navzočim Indijancem pridigoval v očip-vejščini.

Kdo bi si bil nadejal, ko sem še pred malo leti po divjih gozdih reke sv. Ludovika koračil po krpiljah in mnogokrat spal v snegu, da bo tam še v mojih dneh vlak drdral in hlapon tulil. Leta 1861 koncem aprila sem peš potoval v St. Paul, 160 milj hoda od Dulutha. Imel sem spremljevalca s seboj. Šla sva od doma (Superior) v ponedeljek okoli dveh in prišla v St. Paul v petek zvečer. Kakih 50 milj je bilo treba hoditi po krpiljah, ker je bilo še snega dva ali tri čevlje globoko. Bolj ko sva se bližala St. Paulu, manj je bilo snega. Zadnjih 40 milj, ko prideva že na golo ravnino, ni bilo več snega. Toda bilo je toliko prahu na potu, da sem si želel nazaj v gosto lesovje in globoki sneg Gornjega jezera.

Spala sva dve noči pod milim nebom. Kettle River je bila takrat silno velika in brez mostu, ki ga je bila deroča voda nekoliko dni poprej podrla. Zvezala sva torej tri hlode z vejami skupaj ter se prepeljala. Ko prideva blizu nasprotnega brega, se hlode ločijo ter oba padeva v vodo, ki nama je bila do vratu. Prišla sva h kraju, ali kaj je bilo zdaj storiti? Takrat se je že mračilo; ponočna sapa je jela ostro pihati; bila sva mokra od nog do vratu; vžigalice so se bile zmocile, tako da ni bilo mogoče napraviti ognja. Kaj hočeva početi? Sklep je bil kmalu storjen. Naprej koračiva še 20 milj, da prideva do prvega človeškega prebivališča ob Snake River, kjer sva se posušila, pogrela in počila.

Tako je bilo poprej. Ali vse drugače je zdaj, ko železnica sklepa St. Paul z Gornjim jezerom. Zadnje pomlad, ko sem šel v St. Paul, sem v Superioru ob Gornjem jezeru zajutrkoval v St. Paul pa večerjal. Tudi je zdaj med St. Paulom in Gornjim jezerom dokaj trgov in postaj, ki jih prej ni bilo. Tako svet napreduje. Časi se spreminjajo—in mi se spreminjamo v njih.

Koncem septembra, 1871 je bil velik shod in zbor Indijancev ob Bad River, pri katerem je bilo izmed 4,000 wisconsenskih Indijancev in pol Indijancev blizu 2,500 pričujočih, ki so prišli po letno plačilo. Krstil sem pri tej priložnosti pet od-raslih Indijancev iz notranjih

wisconsenskih gozdov, med njimi 19-letnega mladeniča, sina prvega poglavarja Lac des Orelles. Tega mladeniča je navdajala nenavadna pobožnost in pol svetega navdiha zavpilje: "O ko bi me Veliki Duh precej poklical s tega sveta zdaj, ko je moja duša očičena in še brez madeža."

Indijanci so ostali 14 dni skupaj. Bil sem takrat prav v svoji stroki. Naključilo se je namreč, da so bili pričujoči večidel vsi pevci in pevke, karkoli sem Indijancev in pol Indijancev izuril za petje. Čvrsto so se prepevale indijanske pesmi v izvratnem četverospevu ter privabile tudi marsikateroga pogana k vsakdanjim jutranjim in večernim molitvam. Tudi sicer smo za kratek čas prepevali različne nedolžne pesmi, za ktere je Vincencij Roy, pol Indijanec, dobro poučen in moč bistruga uma, zložil besede; nekaj sem jih tudi jaz skoval. Nehote sem se takrat v duhu vrnil v nekdanje čase, ko smo z Boštjanom, Matijem itd. (tu misli sošolca Seb. Tebaška in M. Torkarja), po novih mašah prepevali Bogu slavo in se sicer z nedolžnimi kratkočasnicami mirazveseljevali.

Pozimi začetkom leta 1872 je šel Čebulj zopet pogledat v Minnesoto. Obiskal je tudi Trobca v Wabashi. Tega sestra, Marija Trobec, je nekaj dni pozneje o tem pisala v Ljubljano prednici in sestram v uršulinskem samostanu:

"Pretekli teden nas je obiskal gospod Čebulj. Ostal je pri nas šest dni. Neizrečeno nas je razveselil s tem obiskom. Pa kako se mi je zasmilil, ko je rekel, da je moral štiri noči na snegu spati—in pa v taki hudi zimi, preden je prišel do nas. Imel je s seboj velike krpilje, kak poldrugi vatelj dolge. Te naveže na noge, ker je debel sneg, da laže gre po vrhu, da se tako ne vdira. Čeprav so precej težke, je vendar še letel v njih, da bi ga še vsak ne dohajal. Veliko lepega je pripovedoval o misijonu, pa ne morem popisovati; upam tudi, da ste brali v "Danici." Sila težaven misijon ima, ker mora večidel peš hoditi in po samotnih gozdih tolikokrat prenočiti na snegu. Sam je rekel: "Precej sem že prestal v Ameriki." Nekeč je bil sam kuhar, pa je le krompir kuhaj; in sicer ga je v ponedeljek skuhal velik pis-ker, da ga je potem ves teden jedel, pa nazadnje že ni bil več dober. Rekel je, da je že zbolel od njega. Zdjaj ima hrano pri neki družini. Kadar gre na misijone med Indijance, vzame s seboj v vrečkah vsake reči: nekoliko kruha, mesa, sladkorja, kave, čaja itd. O kako je ta duhovnik vesel! Tako so se mi zdeli kratki dnevi, ko je bil pri nas. Zmeraj nam je povedal kako šaljivo. V nedeljo je imel veliko sv. mašo z angleško pridigo. Moj brat je igral na orglje; naš pevski zbor mu je bil prav všeč. V ponedeljek je pa šel proti domu. Nekaj se je peljal po železnici in potem je še sto milj peš šel po gozdu."

Čebulj je bil tudi prvi, ki je sv. mašo daroval na Cloquet Indian reservation pri Big Lage v Minnesoti; zdaj se ta okolica imenuje Sawyer. Stari Indijanci ti še pokažejo prostor, kjer je maševal pod milim nebom, in ti zatrjujejo, da tam, kjer je stal oltarček, ni 15 let rasla nobena trava. To je Čebulju omenil naš benediktinec o. Roman Homar, ko ga je leta 1895 obiskal v Newberry; on pa se je le prijetno nasmehnil in rekel: "Ne vem, ali je bil to čudež ali ne; vendar pa mi je pripomogel krstiti precej trdovratnih poganskih Indijancev." Hodil je v Cloquet od leta 1862 do 1874.

Prej omenjeni indijanski misijonar o. Homar, kateremu so Indijanci dali ime "Ogitchida," to je korenjak, piše: "Da je bil Čebulj čvrste postave in je-

klenih mišic, priča dejstvo, da je v enem dnevu prehodil na krpiljah 34 milj, od Sawyer do Superiora. Njegova spremiljevalca sta na polovici pota obnemogla in ostala v Fon du-Lac, Minn., tako da je zadnjih 18 milj moral sam hoditi. Indijanci, ki na take stvari bolj gledajo kot na rožni venec, tega še zdaj niso pozabili.

"Kaj se pravi na krpiljah hoditi, sem sam izkusil. Meseca marca leta 1898 ko sem obiskoval indijansko rezervacijo (naselbino), sem od osmih zjutraj do desetih zvečer prehodil le 17 milj, od mesteca Aitkin do Rice Lake; snega je bilo povprečno pet čevljev in mraza 20 stopinj pod ničlo. Nato sem ob Sandy Lake krstil 13 Indijancev. Star sem bil tedaj 34 let, torej v najboljši dobi. Indijanci se še tega dobro spominjajo in o meni govore. Toda Čebulju bi pa jaz še lešerbe ne mogel držati."

Šestdeset ali 70 milj Čebulju baje ni bilo nič posebnega peš prehoditi v enem dnevu in večkrat je moral prepotovati večje daljave. Ni čuda, da je naposled pri naseljenih in Indijancih slovel ne le kot vzoren misijonar, ampak tudi kot izbo-ren pešec.

Čebulj v Sloveniji

Čebulj je že spomladi leta 1869 nameraval iti na Kranjsko, kakor je sam pravil misijonarju Ignaciju Tomazinu, kate-terega je sredi februarja 1869 obiskal v St. Paulu. Prišel je na krpiljah čez drn in strn in se drugi dan po istem potu vrnil domov. Toda takrat so se mu načrti glede potovanja v domovino izjalovili.

(Dalje prihodnjč.)

Na tramvaju

V nekem polnem vozu cestne železnice je sedela debela gospa, ki je tehtala najmanj 120 kilogramov. Poleg nje pa je bil stisnjen suh časopisni raznašalec, ki je izgledal poleg nje kakor postrv poleg soma. Dama je opazila, da dve gospodični poleg nje stopita, vsled česar je naručila fanta: "Zakaj pa ne vstanete ter pustite eno teh dveh gospodičen sesti?" "Pa vi vstanite, se bosta pa obe gospodični lahko vsedli," je odgovoril dečko v splošno zabavo vseh potnikov.

V jezi. "Od jeze bi skočil iz kože!" — "Poskusi! Samo pazi, da potem v naglici, ko boš nazaj vanjo silil, ne zgrešiš prave hlačnice!"

Žrtve poklica

"No, kako je bilo na ženitovanjskem potovanju?"
"O, strašansko. Kakor veš, je moj mož natakari in kadarkoli je kdo v hotelu potrkal na kozarec, je tja letel."

Zgodnja ljubezen

"Vsako jutro, ko vstanem, je moja prva misel pri tebi, draga moja." "Gašperinov Janez tudi pravi tako." "Lahko da tudi reče, toda jaz pol ure prej vstanem kot on."

ZOPET SMO DOBILI NOVE

COLUMBIA plošče

od naših priljubljenih pevki Mary Udovich in Josephine Lausche, katere vsakemu priporočam.

- 10 inch 75 centov
- 25142 "Spomin," besedilo Mr. Ivan Zorman. Glasbo priredil Dr. William J. Lausche
"Jest pa za eno deklico vem," Mary Udovich in Josephine Lausche.
- 25140 "Kaj mi nuca pianca," Mary Udovich in Josephine Lausche.
- 25138 "Pienice je prala," Mary Udovich in Josephine Lausche
- 25139 "Uspavanka," Mary Udovich in Josephine Lausche
"Kadar boš ti vandrat šu," Mary Udovich in Josephine Lausche
- Za ples, igra Hojer Trio
- 25143 "Karolina"—"Samo tebe ljubim," valček
- 25138 "Vesela Urška," valček—"Ribčan Urban," polka
- 25135 "Hopšasa," polka—"Večerni valček"
- 25129 "Gostni valček"—"Veseli godci" polka

- Poje društvo Adria iz Chicaga
- 25141 "Zabja svatba"—"Kukovica"
- 25132 "Na morju," 1. in 2. del, komična.
- 25127 "Predpustna"—"Brez cvenka in soli," komična
- 1153 "Laza Jajaroš postaje građanin," 1. i 2. dio, komična
- 1126 "Ščatarski majster"—"Nantika i Stefek," komična
- 1124 "Maksa traži burt," 1. i 2. dio, komična
- 1137 "Maksa bježi iz Spitsburga u Detroit," 1. i 2. dio, komična
- 1138 "Maksa na burtu u Detroitu," 1. i 2. dio, komična

Dvesto glasnih igel zastoj, kdor naroči štiri plošče ali več. V zalogi imamo tudi vse druge Columbia plošče.

Se priporočam

Anton Mervar,
6921 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Finančni izkaz

The North American Trust Co.

CLEVELAND, OHIO

z dnev 15. avgusta 1930

AKTIVA:

Posojila na prve vknjižbe.....	\$1,911,107.00
Posojila na note, na kratke obroke.....	727,865.19
Bondi in varnostni papirji.....	2,571,881.33
Bančno posostvo za novo banko.....	25,500.00
Gotovina na banki.....	546,390.21
Razna druga gotovina.....	10,977.88

\$5,793,721.61

PASIVA:

Kapital.....	\$ 200,000.00
Preostanek in nerazdeljen dobiček.....	281,030.51
Vloge.....	5,307,421.42
Druge obveznosti.....	5,269.68

\$5,793,721.61

LA SALLE SALLIES

PEEPING PREPS

La Salle, Ill., was host to forty-three delegates to the eighth convention of the D. S. D. (Holy Family Society). The convention went into full swing on Labor Day when the reception of delegates took place.

As I sat in my comfy chair, smoking my pipe and dreaming pleasant thoughts, I happened to automatically pick up my binoculars and as I gazed through them I find the following being enacted in various walks of life.

In the neighborhood of 100 persons attended the banquet, which was held at noon on Labor Day. The delegates were welcomed by the Hon. Mayor Frank Bryson.

Ann Zore leaving for the National School of Cosmeticians at Chicago, Ill. Joe Kovasik will continue the studies of medicine at Marquette University, Milwaukee, Wis.

The Joliet D. S. D. won the game from the picked-up team of La Salle Slovenian players to the tune of 13 to 9. Nevertheless, it was a very hotly contested game and sure was a thriller.

Christine Suscha had quite a time introducing the handsome blond from Joliet to a few select girl friends. Lucky girls, eh, what?

Joliet had a great aggregation down here, the most prominent being young "Sissy" Mutz, who was bent on displaying his knickers and hunting about for some more explosives.

Veronica Rosenstein has returned from Milwaukee, where she spent her entire summer vacation. This is Veronica's senior year at high school.

Anna Scheuer had a bet with Mr. Wedic of Joliet on the game. We think Mr. Wedic carried back the prize much to his satisfaction.

We are very fortunate in having our Verona back, due to the fact that if that handsome life guard had not revived her after she went down for the third time she would have drowned.

Ed Kompare was formally initiated and classed as a staunch friend and co-backer of the Sallies. The initiation took place at St. Roch's Hall.

Sunday, Aug. 24, the Holy Name congregation celebrated its 85th anniversary, in which all of the Slovenian sodalities and lodges participated.

Eddie Kompare was also introduced to the Nutty Club members that were present at the time. If they had hung around much longer we do believe he would have been initiated into their fold.

Night baseball being the thing in Sheboygan at the present time, I find a few ball-fans among our fair sex. Setting my binoculars well into the reserved section I find Mary and Ann Zore and in the third row from the front I find Elsie Sebanz and Mrs. Anton Sebanz rooting for Sheboygan.

Mrs. Agnes Gorisek of Pittsburgh, Pa., and a member of the Supreme Board of Jurors of the K. S. K. J., has been spending the past week at the home of Mrs. Frank Bruder Sr., who also was a delegate to the convention.

John Stublar's cigar was missing Sunday, for the simple reason that he was demonstrating how to drink pop and eat ice cream at the same time, and in the fracas the stogy disappeared.

On Sunday, Sept. 14, St. Ann's Society, No. 130 K. S. K. J., will hold its regular monthly meeting in the school hall. Everyone is urged to attend this meeting, as our delegate will give her report on the convention at this time.

It certainly is a miraculous coincidence that Stanley Lorgier, our flourishing business man, isn't reprimanded or fined for continually parking his car in front of Mary's home on Georgia Ave.

We saw a rather keen yellow roadster parading around town on Labor Day. Upon inquiring we found it to be none other than the one owned by Jando of Chicago.

Just what does Augie Droll prefer—blonds or brunets—or is he our official woman hater?

Francis Jancer claims that she is still hoarse from hollering at the game. That's all right, you stuck for them through thick and thin, didn't you? That's the spirit.

Monday being Labor Day, the SS. Cyrill and Methodius congregation motored to Holy Hill, where the Rev. Cherne celebrated High Mass at 9:30. The choir chartered a bus, drove down in a body, having the bus at their disposal for the entire day.

All credit for the organization of the picked-up team is given to Charles and John Just, who were untiring in their efforts to accommodate the visitors.

Born to Mr. and Mrs. Joe Frances Jr. a robust son. Congratulations!

We augmented the Holy Family Society, No. 5 K. S. K. J., with another member, with the entrance of Louis Sever in our ranks. "Dobrodošli," or in other words, welcome, Louis. How many more members are we going to get now—we won't say in advance.

Why bother about seeing the Booster even in shorts? My presumptions are that the dear, egotistical lad is knock-kneed, and I'm sure La Sallita's vanity couldn't tolerate the incessant rattling of knees.

We wondered who the towering giant was at the baseball game. After being formally introduced, one of my emissaries reported it to be none other than Rudolph Skulj of Joliet, who puts all the classy English writers in the Amerikanski Slovenec.

Speaking of Ely, we must mention that it is some little burp, pa se how! It boasts a population of some 5,000 to 6,000 souls (am I right, Lois?), including quite a number of Slovenes and not a few "Eskimos".

Joe Jurjovec and Vince were having one grand old time with the Sallies at the "veselica." We wondered what all the commotion was about when they entered the building and soon found them being besieged by the fair sex.

Ely is quite well known in the Midwest as a resort town, and justly so, for it offers to the visitor the best fishing, hunting and camping facilities in the Northwest. Are the fish game? Oh, are they ever!

Anna and Rose Vogrich of Chicago are vacationing at the home of Miss Sophia Pirnat, north of La Salle. We just wonder if it doesn't make "Jamor" just a wee bit lonesome.

One of the stupendous spectacles a visitor should not miss is the sight of the black and white cow (the one with the cowbell) complacently meandering up the Sheridan St. hill (the main drag) at 4 a. m. If you're lucky the bovine may condescend for your benefit to enter a hardware store or two without, however, hesitating to determine whether the door is locked or open.

I don't believe in fortunes either, Mr. Magician. You see, I have just a faint idea as to your identity, but I'll never, never tell you told me as that certain party is liable to get into an imbroglio from which he will be unable to emerge.

By the way, how's everything in Ely? Does Idaho still tend the woodbox, seeing to it in that cunning original way that it is always filled? Does Caribuncle still run at the sight or mention of a camera, films, negatives, etc? Does the gang (including Tony S.) still gather around the table to hold the nightly session with the root beer and sinkers (oh, those sinkers)?

Proclamation: If the Bosoter fails to appear at the bowling tournament in shorts—regardless of the cold weather—he is therefore pronounced as one who does not fulfill his promises. So long—until the bowling tournament.

Had a terrible nightmare last night. Saw the "Spy" peeping in my window. Oh, Chipso, what'll I do? I'm so afraid! Maybe it's a sign that I'm going to expire soon. Please advise!

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

ST. STEPHEN'S SPORTS

Our baseball team has been going "great guns" since finishing the league schedule. Out of eight games played they have won six. The boys have shown that they have the real stuff in them, in spite of the very bad breaks they had from the beginning of the season.

Next season they will be in position to open up with an experienced team, and judging by their last few games, these youngsters will make the older team sit up and take notice.

Joe Piber pitched a great game against the Culterton Orioles, winning by a score of 5 to 3. The opposing team did not get an earned run. Put it down: Joe's a comer.

Our Georgie Banich ("Kegler" for short) has been emulating the famous Hack Wilson. He stands high with homers, having three circuit clouts to his credit. He also specializes in shoe-string catches, for which the pudgy Hack is also famous—from there on they differ, as Hack catches one sometimes. Still, Georgie is young.

John "Turk" Terselich and Joe Piber are going back to school in De Pue when classes open this fall. Johnny batted well over .600 and fielded perfectly, until the last week, when he took a tumble. Considering that this is his first year, his showing is a real surprise.

Johnny Sinkovec started out as an outfielder, but found his niche at second base. He bought a new bat to improve his batting, and while his average crept up a few points, he is still shy of what he should have. There are more bats at Turk's, Johnny.

For an all-around player Hank Basco is as good as any. He even pinch-hit for Joe Kappa, as manager, the last week, while the latter was roaming around De Pue, Oglesby and La Salle.

After going hitless for the last few games, Jake Basco got one in the last game last time at bat. Hang out the danger sign—he got a whiff of blood.

Bowling and basketball next. Arrangements are now being made for a basketball team and a four-team bowling league. If interested, put your name down at Turk's.

NEWS IN AND AROUND JOLIET

Here we are, back again after a few weeks' absence from Our Page. We were rather busy and couldn't manage to let you hear from us.

Mr. and Mrs. George Ritonio of Milwaukee, Wis., on their way to La Salle, Ill., stopped and visited friends in Joliet.

Have been asked by one of our young Slovenian fellows to let a young lady of Victory St., Waukegan, know through my column that he fell for her and would like to see her again. Isn't that nice of him to say that, Miss Ma—?

Oh, La Sallita, did you really dream about us? And, wouldn't you be surprised to know that I saw you and know who you are? Now, let's see where? Oh, yes, at Waukegan, Mozinga Park. Too bad our bus was in a hurry or we would have had the pleasure of meeting you.

Why didn't Ann and Marie keep the promises made at Mozinga Park? Result is that a Joliet convention is rather blue.

The Two Kiever Kids wish to thank all Our Page writers for the compliments accorded them on their poem, "Our Own K. S. K. J."

Joe Fabian looking good as ever. Sparky Mutz still going to school. Lawrence Terlep making a hit with one of Waukegan's belles. Marge Lukacich making a trip to Waukegan by bus. Frank Juricic back from his vacation. Frank Ogrin entertaining company. Christine and Ella at the Village. Big boy Ryba called sonny boy. The Two Kiever Kids are not Mary and Elizabeth. La Sallita was really at the convention. Eddie Mutz flashing a new pair of golf togs. Johnny Luksich playing well, as per usual. Luy and Stanza dancing at Tony's wedding. More visitors to Joliet. This time they are the Misses Ella Stiglitz, Julia Kaker and Christine Suscha, all of Sheboygan, Wis.

Weekly flash: "Toots" Kuzma—girl friend—La Salle—D. S. D. convention. "Toots" playing ball, well. Why? Everything is nice and rosy.

As Ossie, the office pup, says: "Wait is so ignorant he thinks flu is a chimney disease."

BARAGA CENTENARY OBSERVANCE

(Continued from last Edition)

Here was disclosed again the terrible longing of the Slovenian people as a whole for a national saint. Other saints are near and dear to them, other intercessors are powerful in heaven, yet in every true Slovenian heart there is felt the need for someone nearer to them, who had lived the life they were leading, suffered what they had suffered and enjoyed what they had enjoyed; in brief, they were longing for someone who would "understand." Some day their wish will be fulfilled. Let us hope and pray that this is the beginning of the end of the long struggle of the Slovenian people to attain their heart's desire—a national saint on the altars of their country.

After these proceedings were completed, the final act of the celebration at Marquette was the visit to the tiny shrine in the lower part of the church, where the remains of Bishop Baraga are preserved and cherished. One brief glance at the tomb, a hurried kiss on the engraved cross, and a whispered prayer or two, was all that time permitted to the throng of devout pilgrims, yet who knows what manifold blessings, what powerful graces, what strength to battle and conquer, were imparted to the hearts of Slovenian people on that occasion? Time alone will tell.

The visit to the tomb of Bishop Baraga officially brought to a close the celebration in Marquette. The people gradually dispersed to their various destinations, to convene again, however, in greater numbers than before at Calumet and Eagle Harbor, to take part in the final act of this great drama of the life and work of that noble priest and warrior, Frederic Baraga.

Not for many, many years will Calumet and the copper country again witness such a wonderful succession of events as that which brought to its climax the observance of Bishop Baraga's Centenary. From the time of the Solemn Benediction in St. Joseph's Church, Calumet, Saturday evening, until the completion of the Requiem High Mass for the deceased Slovenian missionaries in America, at Eagle Harbor, Monday morning, there was not a moment free from the all-embracing, enthusiastic, religious atmosphere which had suddenly arisen there. Catholics and Protestants, Slovenians and members of other nationalities—all united in their efforts to make this occasion not only a beautiful and memorable one, but what is much more important, one that would be fruitful and beneficial in the far-off future.

That their first aim was attained is apparent to all. Attendance at but one of the many services or celebrations would be sufficient to convince even the confirmed pessimists! Enthusiasm was contagious during these days. The beautiful religious ceremonies, the long and colorful processions, the eloquence of the speakers, the clemency of the weather, with not a single unfortunate incident to mar the enjoyment of the day—how could the people help but obtain a vivid impression that will endure in years to come?

As to the attainment of the second and more important aim, that is a matter of which we can never be certain. The thought that long after this celebration and those who participated in it are forgotten, its results will be doing good in the world, is wonderful. Think what it means to give a new saint to the world. Forevermore, while life exists on this planet, the Slovenian nation will have a powerful intercessor at the throne of God. Does that mean nothing at all? We can but place our trust in God, and endeavor, by continued labors, to hasten the day that will see the manifestation of His will.

This is imperative: that we take up and carry on, to the utmost of our power, the work begun by this celebration. "A good tree bringeth forth good fruit." If we, as Slovenians, would produce the fruit of Bishop Baraga's canonization we must first become the good tree. As Father Odilo in his sermon in the morning, and Judge Allegretti in his speech in the afternoon, stated, there must be in the lives of the Slovenian people a closer imitation of the life of Bishop Baraga, a more last- ing adherence to his principles and ideals, and finally, the fervent desire to become worthy of this man when one day we will honor him on our altars as a saint of God.

Then, and only then, will this celebration of Bishop Baraga's Centenary have attained its two-fold purpose. To this end let us pray and work unceasingly.

Frank Srebernak, Detroit, Mich.

Vacationists

The Frank Lokars of Pittsburgh, Pa., and sons Robert and Buster made a three-day sojourn at Joliet, Ill., following the K. S. K. J. convention. They were entertained by Joseph Zalar and Frank Gospodarich. Mr. Lokar is a newly elected officer to the Supreme Board of the K. S. K. J.

The Misses Dolores Zalar and B. Koelsch returned to Joliet last week after spending several weeks in Cleveland. They were tendered parties by the Zuliches and Grdinas.

Benefit Tournament

Elmwood Shore Club miniature links will be the scene of a benefit tournament Wednesday, Sept. 10, to be given for the Holy Cross Parish of Cleveland.

Tea-off will be at 9 a. m. and will continue until closing time. Valuable prizes will be given to men, women and children. Albert J. Kausek and Stanley P. Zupan, operators of the course, announce that the standard prices—25 cents for day play and 35 cents for night play—will prevail.

The course, 18 holes, is located on the beautiful gardens of Anton Kausek, 530 E. 185th St. You are invited to participate in this benefit tourney. Instructions given cheerfully.

SHEBOYGAN CHATTER

By The Reporters

Every Labor Day the Sheboygan Slovenes make a pilgrimage to Holy Hill. This year the event was more impressive, since it was combined with the celebration commemorating the anniversary of Bishop Baraga's arrival to America. Many out-of-town people were present to participate in the festivities. The Rev. Ambrzych of Le-mont, Ill., made a very impressive sermon. The following represented the clergy at the event: Reverends Gruden, Schiffer, Chernie, Gladek and Pottochnik.

A group of our local boys went for the wide open spaces recently. On their return one of the reporters cornered them and asked if an interview would be granted. They refused to make a statement. Upon close questioning, we found out that they spent their time hunting, fishing, swimming and catching turtles—that Louis Mel-lauz was the best fisherman—that Joe J. got homesick and a little lovesick—that Zaggy's demesee were snakes—Karl spent most of his time thinking about his loved ones at home.

Miss Pauline Virant spent the weekend with a group of girls at a cottage at Crystal Lake.

Miss Kaker and Ella Stiglitz made a trip to Joliet to spend a few days.

Do you know—Vic Kalan: They call him "Kalan," and he is one of the nicest fellows we have ever met. He is a real optimist. Medium height, large mustache very noticeable when he smiles. He is the church sexton.

John Stubar: Active—heads the Booster Club—also secretary and treasurer for the Bowling Club. Has a willing hand at all entertainments. Everyone likes "Johnny."

We wonder if the Spy (he or she) is incognito when on the job. In fact, we wonder "why" we wonder.

Klever Kid: If it wouldn't be taking any of your valuable time, would you mind writing a little poem about Sheboygan? We know you like the town.

The reporterets would like to know if Frank Augustine is employed on Chipso's staff. Toodle-oo.

BARBERTON KIDS

By The Kidder

Now, girls, I know that you missed my articles, but there is so much to do in this wonderful community of Barberton that I simply could not write.

Our manufacturers are getting so human lately that they are giving everyone two-week vacations without asking you whether or not you want it. Real generosity, I call it.

Outside of a few things, everyone is having a swell time figuring what they are going to have for tomorrow's cats. Picnics are held every Sunday and lodges are all making good money on them (figuring backward).

Now that the children went back to school, we poor hard-working people will have a chance to sleep in peace. If the Joliet Joker thinks he plays a mean hand of poker he should bring a roll and get in a game with the Magician and myself. Our motto is: "Do unto others, as they would do unto you!"

The Magician may be good in throwing his vocabulary around, but as a golf player he is six out. On a par 48 course he usually bags an easy 84. And while I am on him, if he puts any more sassy remarks about me in Our Page I'll stick my finger in his eye. (He knows what that means.)

There is no reports about our boys and girls, as they are all vacationing. Miss Nettie Yankovich and Mr. Anthony Gerbic were the central figures in a nuptial event solemnized at the Sacred Heart Church Sept. 6. May they live in peace!

THINKS FOREST CITY WORLD-BEATER

The Forest City K. S. K. J. baseball team made such a good showing this year that Francis Novak of Cowtown, Pa., thinks it should receive recognition in Our Page. Mr. Novak writes: "The Forest City K. S. K. J. team is a group of fellows who deserve real credit. The boys have played real ball this season behind an honest-to-goodness management."

Referring to a recent game the writer claims: "There wasn't a man on the diamond who wasn't heart and soul for winning. They went into the game with the idea that they would 'smack' the pill to every corner of the lot, and they did. The Richmondals A. C. opponents in their last encounter, couldn't even smell the ball."

By CHIPSO

If you're feeling somewhat blue, Or you're needing a smile, too, Look in the Chicago Chipso column. If the week's great hits you want to know, Or a smile on your face to grow, Look in the Chicago Chipso column. Every week I come to you. By the author nothing passes, That is done by boys and lasses. Through the Chicago Chipso column.

The news just leaked out that the saxophone was invented in 1860. The Civil War broke out in 1861.

One Bright Sunny Sunday Afternoon Just Around the Corner Flat tire, what luck to have J. M. B. Say, Frank, you better have Mr. Stayer clean up that glass he has laying around that corner. I know how it feels to have tire trouble when you're all dressed up and taking the Mrs. for a spin.

You are P-p-p-pard-pardon, La Sallita, but you have another guess coming. Better luck to you! Try T-t-t-t-n. Johnny learned in class that an anecdote was "a short funny tale." Later he made use of the information in the following manner: "A rabbit has four legs and one anecdote."

Labor Day, 5:30 in the morning, found Bidda, Pard and one of the young ladies standing on the corner of 22d St. and Lincoln waiting for the rest of the gang to show up to spend the day at the dunes. Waited till they got tired and went home in good humor.

Eddie Kompare seemed to have "IT" Labor Day in La Salle with the Sallies all around him, not giving Chipso a chance to meet the girls of that town. But, anyway, Chipso had a good old time at that dance.

Another one gone! This time it's Mr. Joseph Zeman. Has been married about a week ago. Of course, we almost-tought it was, John. What's the matter, "Smiles"?

Some of the Chicago people were attracted to La Salle by the convention. I hope that "my" good friend Miss La Sallita will take good care of them.

One case and Inch left the boys again. This time to go to Wisconsin for a short vacation with some of his fellow workers. No, not fishing.

Certain Guy is working hard on that surprise he has in store for us. It's going to be a story. Let's hope it will be as good as Gee Dee's story was.

At last this column have I filled with this week's leading newettes. And hope my readers it has thrilled. All the men folks and fanettes.

Sh-h-h! Beware, "The Spy" has entered Our Page.

THE TWINS

from Waukegan and North Chicago

Well, folks, it does seem that Oozie and Wozzie were lost, as we do not hear from them any more. We have, therefore, taken it upon ourselves to give you a bit of news from this wonderful town known as Waukegan.

Met Gee Dee at convention. Girls, if you haven't yet met this young man, you are sure missing something. Waukegan is surely having convention blues this week—especially the girls. They miss the nice boys from different places.

Among the recent Waukegan visitors were Jean Petkovsek, Josie Ahlin and Marjorie Mramor from Cleveland. They were guests of Miss Frances Lesnjak. Mr. Germ surely deserves many thanks for the wonderful entertaining he has done with his accordion. I'm positive every Waukegan member who heard his beautiful music wishes to thank him for showing us such a good time.

Also met the St. Florian Booster, who happens to be a very handsome, sociable, entertaining young man. A real gift to women.

Stanley Kromar, Cleveland's comedian, was in Waukegan Sunday. Seemed to enjoy our town very much.

Jean Cesnovar seems to be missing that certain party from Steelton, Pa.

CONVENTION SIDELIGHTS

By St. Florian Booster

Cenjena zbornica... The K. S. K. J. convention in Waukegan was interesting from several points of view. From a business standpoint, it could have been boiled down to a few days less, had not a few "ringers" been inserted to create an upheaval in the calm diffidence of the supreme conclave. The individuals responsible for the turmoil really got it in the neck anyway.

Considering the convention from a social aspect, the Booster can report it as a grand success. Such wonderful hospitality as afforded to the delegates and visitors by Waukegan and North Chicago Slovenes can scarcely be excelled.

Throughout the first week of convention sessions there was always some sort of entertainment to assuage the confused temperaments of the weary delegates.

Monday evening, Aug. 18, the K. S. K. J. delegates were royally entertained at a banquet and dance in the school hall. A very appetizing dinner was served by pretty Slovenian maidens who were garbed in attractive pink dresses. A program of speech-making was in progress the major part of the night, but it was favorably interspersed with musical selections by Miss Elizabeth Grayhack, popular Slovenian operatic star, and John Germ, official K. S. K. J. accordionist. I might add that an impromptu party was staged after the formal festivities were over, and the waitresses played the part of hostesses. WOW!

Tuesday evening various K. S. K. J. candidates. The degree team was composed of young fellows of St. Stephen's Parish, Chicago. Led by Ludwig Skalla, Schonta, Tony Bogolin and several others, the proceedings were of an impressive nature and will not be very easily forgotten by the participants.

Wednesday evening, Aug. 20, the church choir of Mother of God Parish, Waukegan, offered a concert of sacred hymns and Slovenian folksongs. Their efforts were very enthusiastically received by the audience, if loud and prolonged applause is any criterion. Dancing also was in order.

Thursday night the Dramatic Club of Mother of God Parish offered a play for the edification of the K. S. K. J. delegation. It was presented in Slovenian and was the source of much entertainment.

Jaz predlagam... The Karcher Hotel in Waukegan was the "hot spot" of the K. S. K. J. convention. Such a spirit of good-fellowship and camaraderie prevailed that it endured into the wee hours of the mornings. The habit of visiting rooms of popular delegates was a general order of "business."

If I may be so bold to mention, Room 307 was the "headquarters" for the unofficial delegation.

What a break! Rudy Rudman's room was right next door to No. 307.

Stanley Zupan and Eddie Kompare typified the K. S. K. J. twins, for they were constantly together, and no doubt up to their old tricks.

Telegrams from La Sallita, The Old Sport, St. Florian Booster and Gee Dee were read at the convention sessions. The essence of the missives were: "Boost K. S. K. J. sports and enlarge Our Page."

It was gratifying to note that the younger generation was well represented in the official K. S. K. J. delegation. They asserted themselves to the extent of winning a few places on the Supreme Board and gaining the support of older delegates in the cause of K. S. K. J. sports and Our Page.

Brother Frank Lokar of Pittsburgh won a place on the Board of Trustees and W. F. Kompare of South Chicago put up a stiff battle to win a place on the Board of Jurors. These young fellows were leaders among the younger delegates, who, despite the fact that they were in the minority, showed the opposition that they just couldn't be downed.

It seemed as though the Pennsylvania delegation held the controlling vote. They had a ticket that was pre-arranged and with good politics could have won. But under the leadership of the "floor chairman" Zbanik they bolted from one side to another, with the result of gaining only a meager representation.

We must confess that if the "politicians" of various delegations cooperated in true harmony, the election results would have been vastly different. But, as it is, the younger generation got the breaks, so we are extremely happy.

Who gets the "zaupnice"? There may have been drouth as far as rain was concerned, but the twin cities were both wet; and the K. S. K. J. convention was "all wet."

One thing that Waukegan really has in its favor is pretty Slovenian girls. A person would have to search far and wide to find a bevy of feminine pulchritude to match up with Waukegan's best.

Mary Zore, a pretty Slovenian lass from Sheboygan, Wis., was on hand for most of the festivities. We might add that she left several languishing hearts behind her.

A young fellow who stood out in the limelight of the convention was none other than Joe Zorc, secretary of the Waukegan reception committee. His was a gigantic job. So well did he execute his duties and so efficiently did his co-workers carry out their tasks that the entire K. S. K. J. delegation gave them a rousing vote of thanks.

Moja levinja

Ko sem v Hartumu nekoč obiskal svojega prijatelja Latijef-paša, mi je pokazal mlado, zelo ljubeznivo levinko, ki jo je pred kratkim dobil kot darilo od nekakega poveljnika njemu podrejenega arabskega plemena. Živalca je bila zelo krotka, silno ljubezniva in pri tem tako zelo navajena na človeka, da je v svojem gospodu gledala svojega zaščitnika in prijatelja. Levinka je bilo ime Bakida, kar bi se reklo po slovenski "Srečna." Latijef-paša je imel veliko veselje nad to prijazno stvarco.

Ne bom tajil, da si je levinka v trenutku osvojila moje srce. Končno sem se vendar ojunčil ter sem povedal svojemu zaščitniku in prijatelju, da se mi je levinka zelo priljubila in da sem čisto zaljubljen vanjo.

Za Turka so take besede dovolj, da dotični predmet takoj ponudi kot darilo in Latijef-paša je preveč Turek, da bi bil opustil tako vrljdnost. Kmalu, ko sem se vrnil domov, je prišel neki Arnavt z levinko v naročju in poročilom, da njegovega gospoda silno veseli, če more svojemu in svoje dežele gostu in prijatelju to malenkostno darilo poslati kot znak svojega spoštovanja.

Ni dolgo trajalo in živalca je bila na našem dvorišču popolnoma udomačena, čeprav se je še dolgo časa spominjala svojega prejšnjega gospodarja. Zakaj, kadarkoli je ta jahal mimo naše hiše in je bila Bakida slučajno pri vratih, ni nikdar opustila, ga spremljati na njegov dom, odkoder so jo morali zopet nazaj prinesiti. Mi smo seveda pustili levinko, da je prosto letala okoli, kar smo pustili pri nas vsem živalim, ki so se te predpravice vredne izkazale. Pretaknila je vse do zadnjega kotička. Velikokrat je splezala na ravne strehe in se je pri tem obnašala z veliko gotovostjo.

V kratkem času me je zelo vzljubila. Sledila mi je kot pes, me ob vsaki priliki ljubkovala, včasih do nadležnosti, posebno če se je zmisli, da me je ponoch obiskala v postelji ter me vzbudila s svojimi ljubeznivostmi. V takem slučaju je nisem mogel zlepa spraviti od postelje.

Kmalu si je priborila komando čez vse, kar je bilo živega na dvorišču. Opice so delale strašne obzore, kadar se je pokazala, ali so bile čisto zmešane, kadar je skočila za njimi, da bi se z njimi igrala. Kamele, katere so šle mimo naše hiše, so delale obupne skoke, kakor bi zagledale strašno pošast. Pogosto se je pripetilo, da so pri teh skokih zgubile vso svojo prtljago, kadar se je nenadoma pokazala Bakida na zidu. Dobra levinka je tako žela kletvine in zmerjanje gonjačev, čeprav se ji nihče ni upal v hudobnem namenu približati.

Ko sem si število krotkih živali na dvorišču pomnožil, je imela Bakida priliko, da se je po svoji ljubi volji igrala z njimi. Ogostokrat je na celem dvorišču povzročila strašen nered, ker ni nobene živali pustila pri miru. K antilopam, ki smo jih semintja dobili, je seveda nisem smeli pustiti, ker so te živali, kadar so zagledale levinko, obupno rinitile v steno in se tako poškodovale, da so poginile. Nekeč sem dobil k svoji živalski družini marabuja. Tega mogočnega ptička je levinka takoj napadla, toda ta si je bil svoje veličine tako svest, da napada ni le mirno čakal ampak ga takoj zmagovito odbil. Bakida je dolgo časa po mačje in mahajoč z repom prežala na tleh ter novega prišleca srepo opazovala. Ta pa se navidezno ni prav nič zmenil zanjo in se je ponosno sprehajal po dvorišču. Kadarkoli pa je levinka napravila skok nanj, tedaj se je tič pač prestrašil, skočil kvikiu, toda se takoj zavedel ter je srčno z napol razprtimi krili padel nad začudeno levinko ter ji s svojim močnim kljunom kar

po vrsti zadal toliko udarcev, da se je levinka temeljito prepričala, da brez reanega boja nikdar ne bo odnesla zmage. Tedaj je prvič to sicer tako krotko žival napadla jeza. Besna vesled sramote je skočila na tča, ki pa se je med tem že pripravil na nov napad. Bakida ga poskuša pograbiti s šapami, toda marabu je niti blizu ni pustil, pač pa je zopet z izredno hitrostjo in gotovostjo naštel celo vrsto krepkih udarcev s kljunom. Tuleč je levinka še enkrat poskusila in se vrgla nad nevarnega nasprotnika. Ta pa je menda slutil, da gre sedaj za odločno zmago, je zbral vse svoje moči in postregel četveročrno tako obilno z udarci, da se je ta hitro obrnil in pobegnil, marabu pa za njim. Po vseh kotih je podil levinko, ki se je morala končno skriti s tem, da je hitro splezala po steni nizkega poslopja na streho.

Samo z enim tovarišem, se je zdelo, da živi levinka v velikem prijateljstvu. To je bil ponosen kozel, ki je bil vedno pripravljn pogračkati se z levinko. Kakor hitro se je Bakida približala kozlu, je ta pobesil glavo k boju. Navadno je dobila levinka krepk sunek z rogovi in bila s tem popolnoma zadovoljna. Včokrat pa se je tudi levin posrečilo, da je kozlu priložila s šapo, na kar je bila jako ponosna. Ta ljubezzen pa je kmalu doživela polom. Pri nekem dvoboju je kozel menda preveč surovo sunil in levinka je nenadoma zbesnela, se vrgla nanj in ga na nič manj ljubezniv način obdelavala s šapami. Drugi dan je bil kozel mrtev.

Veliko šalo si je dovolila Bakida nekega dne, seveda na račun mojega sostanovca v hiši. V drugem delu mojega stanovanja je bil namreč neki debel grški trgovec, ki nam je bil radi svoje domišljavosti silno neprijeten. Bil je ravno deževni čas, ko si je nekoč Bakida tega Grka izbrala za svojo igračo. Na našem dvorišču je bilo polno blata in vode in levinka je imela posebno veselje, da je z mogočnimi skoki škropila to blato in vodo po celem dvorišču, da so se vse živali skrivale po kotih. Kar stopi skozi zadnja vrata na dvorišče bela postava; bil je naš Grk s sveže opranim, snežnobelim pokrivalom, z gornjo, talarju podobno obleko, ki jo nosijo vsi boljši Sudanci. Imel je namen obiskati "svojega prijatelja" pašo. Silno pazljivo in počasi je stopical skozi blato, da bi prišel do hleva, v katerem je imel svojega ježnega osla. Bakida je ležala v najglobljem blatu in dolgo časa začudeno zrla na to belo postavo. Kar se zlekne po tleh, ostro pogleda Grka, napravi velikanski skok nanj in že je ležal dobri mož od strahu napol v omedlevici v blatu.

Bakida bi se gotovo zadovoljila s tem prizorom, ko ne bi mož začel kričati. Na to znamenje je razigrana žival seveda mislila, da mora svojo igro nadaljevati. Še drugi skok in mož je ves v blatu, levja pošast pa mu sedi na telesu, ga prijazno objema in ga valja semtertja, tako da tudi za perišče velik kos snežnobele obleke ni ostal čist. Vse svetnike je klical na pomoč, pa nobeden mu ni pomagal. Končno smo mu mi pomogli iz neprijetnega položaja.

Proti meni se je obnašala Bakida vedno zelo ljubeznivo, le enkrat sem jo moral zelo krepko kaznovati, kar pa bi bilo kmalu zame precej usodno. Bakida je namreč zelo grdo ravnala z mojo najljubšo opico, jo končno usmrtila in požrla, tako da sem se moral bati, da bodo morale sčasoma tudi druge živali deliti isto usodo. Peljal sem jo z bičem v roki k ostanku njene žrtve, k glavi in repu uboge opice in sem jo krepko pretepel. Skušala je uiti, toda jaz za njo, ter sem jo končno pripodil v neki kot našega dvorišča. Ko je videla, da ne more več uiti, je takoj spremenila svoje obnašanje in se mi je tako krepko postavila v bran, da sem se jo moral

bati. Prepričan pa sem bil, da bi se besna levinka vrgla name, ko bi se le za korak umaknil. Tega nisem storil, pač pa sem ji dal prostor za prost izhod med tem pa sem jo brez prestanka obdelaval z bičem. Ona pa je hitro porabila prostor ob strani ter ušla. Ze čez pol ure pa se je njena jeza popolnoma ohladila in je zopet prišla ljubezniva kot zmerom, kakor bi prosila oduščanja k meni, se mi prilizovala, tako da mi je bilo v resnici žal, da sem jo tako pretepel. To je bil edini preprič, ki sem ga kdaj imel z njo.

Njen čut za čistočo je bil čudovit. Ko smo se peljali po Nilu proti morju, ni nikdar med vožnjo ponesnažila kletke, temveč je z bolesto čakala trenutka, ko je ladja pristala ob obrežju in je levinka dobila svojo običajno svobodo. Kakor hitro je bila izpuščena iz kletke, je hitro skočila na obrežje, da se je izpraznila, kar se je vedno zgodilo na kakem skritem mestu in čisto na mačji način s tem, da je izkopala jamo in je potem zopet pokrila z zemljo. Ko je to važno opravilo končala, je bila zopet vsa vesela in razigrana.

Levinjo smo oddali v berlinski zverinjak. Leta so prešla, da sem zopet imel priliko videti Bakido. Sele po dveh letih, po svojem povratku iz Afrike, sem prišel v Berlin in moje prvo vprašanje je bilo seveda po Bakidi. V svoje veliko veselje sem zvedel, da se jako dobro počuti, da je postala velika in lepa, ter da je še popolnoma ohranila svojo staro ljubeznivost. Tedaj me je z vso silo gnalo k njej. Precej velika množica radovednežev je stala pred njeno kletko, ko sem se ji približal. Opozorili so me, naj ne hodim približju. Toda jaz se nisem zmenil za njihova svarila in sem ljudi pomili, češ, da imam moč, krotiti živali samo s svojim pogledom in bom takoj dokazal, da je to res. In res je bil glasen posmeh nekaterih prisotnih, ki so slišali te moje besede, prežgoden. Ker sem bil popolnoma drugače oblečen, me Bakida res ni v trenutku spoznala. Toda ob prvi besedi, ki sem jo spregovoril, je ostro poslušnila, oči so se ji zablistale in vlegla se je, kakor da bi se pripravila na skok in je zopet poslušnila. In ko sem ji rekel, kakor nekaj: "Bakida, ja Bakida, Habibti kef chalak, kef salamtak?", to se pravi, ko sem jo pozdravil, kakor se pozdravi zvesta prijateljica z besedo, ki se govori dobri prijateljici, tedaj je bila Bakida z enim skokom ob omrežju in mi je skozenj podala obe šapi. Jaz sem ji brez strahu podal svojo roko, ki jo je ona potegnila k sebi, se vlegla na hrbet, kakor je vedno storila tkrat, kadar se je posebno srčno

počutila, in se je pustila v svoje največje zadovoljstvo gladiti in božati kakor v prejšnjih dneh. Veliko sem se moral premagati, ko sem se moral ločiti od te ljubke živali.

Bilo je to zadnje slovo; zakaž Bakida je mrtva.
(Po Alfredu Brehmu.)

"Tukaj se govore vsi jeziki." Na nekem hotelu v Medžimurju je stal napis: "Tukaj se govore vsi jeziki!" — Vstopi potnik in vpraša za prenočišče. Govoril je slovenski. Odgovora nič. Vpraša hrvaški. Nič. Vpraša nemški. Zopet nič. V jezi zarobanti po madžarsko: "Kdo pa, vraga, govori tu vse jezike?" — "Potniki!" se je glasil madžarski odgovor.

Neki bogataš se je pritoževal, da ga čevlji zelo tiščijo. Njegov prijatelj je menil, da bi si pač lahko par večjih omislil, toda oni je odvrnil: "Imam ženo, ki me venomer samo jezi, imam tri otroke, ki mi delajo samo preglavice, moje edino veselje je še trenotek olajšave, ko si zvečer čevlje sezujem."

Le potrpljenja je treba. A.: "Edino, kar mi na moji zarochenki ni všeč je to, ker je tako majhna. Kadar stoji poleg mene, mi komaj ramena doseže." — B.: "O, le potrpi, ti bo že še čez glavo vrastla."

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE IN ZLATI ZNAKI za društva ter člani K.S.K.J. izdeluje **EMIL BACHMAN** 1845 S. Ridgeway Ave., Chicago, Ill. Pišite po cenik.

RAZPIS SLUŽBE
Išče se osebo za snaženje in čiščenje glavnega urada K. S. K. Jednote. Ponudbe naj se pošljejo na podpisane: **Josip Zalar, gl. tajnik, 1634 N. Chicago St. Joliet, Ill.**

V DOMOVINO
Ako ste to jesen namenjeni v staro domovino, ste vabljeni, da se pridružite svojim rojakom, ki bodo odpotovali iz New Yorka v sredo, 1. oktobra t. l. z znanim angleškim brzoparnikom **AQUITANIA**. Kakor na drugih skupnih potovanjih te linije, se vam nudijo tudi ob tej priliki razne ugodnosti. Ako hočete hitro in udobno potovati v družbi svojih rojakov prijavite se takoj na **LEO ZAKRAJSEK OF Midtown Bank of New York** 630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

Neglede kje živite, v Kanadi ali Združenih državah
Je pripravno in koristno za vas, ako se poslužujete naše banke s obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino. Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po 4% procentov, nove vloge se obrestujejo že s prvim dnevom vsakega meseca. Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenec točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na pri nas izdanih potrdilih. Naslovljenci prejmejo torej denar doma, brez zamude časa, brez nadaljnjih potov in stroškov. Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenec in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošiljateljem v dokaz pravilnega izplačila. Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju nesreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.
Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino 75 centov.

Sakser State Bank
82 Cortlandt St. NEW YORK, N. Y. Tel. BARclay 0380

Kalifornijsko grozdje
Kakor se zadnjih enajst let, tako imam tudi letos na izbero vseh vrst sladkiga in sinega KALIFORNIJSKEGA GROZDJJA. Ako želite naročiti celo karo (vagon) ali več dobrega kalifornijskega grozdja, tedaj se obrnite na: **JOSEPH P. KRISTAN** P. O. Box 587 FRESNO, CALIFORNIA

Veliki JESENSKI IZLET v JUGOSLAVIJO
katero priredi pomani in lakumeti ravnotej turističnega oddelka Midtown banke g. LEO ZAKRAJSEK
na ogromnem in poznanem Cunardovem parniku

Aquitania IZ NEW YORKA (preko Cherbourga) **V SREDO 1. OKTOBRA** opoldne

Vsem onim, ki nameravajo potovati letošnjo jesen v staro domovino, se nudi jako lepa prilika, da se pridružijo tej grupi izletnikov. Zagotovljeno je prijetno, brezskrbno in hitro potovanje. Preskrbite si prostor takoj!

MIDTOWN BANK Leo Zakrajsek 630 Ninth Avenue, New York, N. Y.
JOHN L. MIHELICH CO. (August Kollander, poslovođa) 6419 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio

CUNARD LINE 25 BROADWAY NEW YORK 1022 Chester Avenue, Cleveland, O.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Avenue
PODRUŽNICA: 15601 Waterloo Rd.

GLAVNICO PREMOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOZENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti. Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga najceneje po naši banki. **SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI**

ZANIMIV slovenski dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ki izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročina po Ameriki le \$5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najbolj zmernih cenah postregli. Se pripravčamo.

Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

Ille de France	Sept. 12	Oct. 3
	noon	4 P. M.
Paris	Sept. 19	Oct. 10
	4 P. M.	6 P. M.
France	Sept. 26	Oct. 17
	7 P. M.	

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slavna francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali **FRENCH LINE** 26 Public Square Cleveland, Ohio.

JOSEPH KLEPEC javni notar 107 N. Chicago St., Joliet, Ill. Zavaruje hiše, pohoštva in automobile. Tel. 5768 in 2389-J

DOMAČA ZDRAVILA. V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča Msgr. Knajp v knjigi **DOMAČI ZDRAVNIK** Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari. **MATH FEZDIK** Box 772, City Hall Station New York, N. Y.

FIRST NATIONAL BANK Established 1857

SREČNI DNEVI "so zopet tukaj!" (Happy Days are here again!), tako se glasi najnovejša, zelo popularna pesem. Da, to je resnica! Pomlad je doba sreče in veselja.

Toda pravé in trajne sreče ni ondi, kjer so finančne poteškoče. Naredite in poskusite torej srečo s tem, da nalagate svoj denar na obresti v naši banki. Sprejemamo z veseljem manjše in večje vloge.

Hranite in varčujte, pa boste srečni!

Najstarejša in največja banka v Jolietu. Skupno premoženje nad \$15,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Našim trgovcem

Je dobro znana uljudna posrežba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemo od nas potom svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate **ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN** ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke s čeki, izdanimi na našo banko; istotako K. S. K. Jenota v svoje popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeki, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirnati denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vsoti več kot \$740,000. Je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK CHICAGO IN CLINTON St. :: JOLIET, ILL. Wm. Redmond, pređa. Chas. G. Pearson, kasir Joseph Dunda, pomoč. kasir

F. KERŽE, 1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom: Kadar naročate zastave, regalijske in druge, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene. Načrti in vzorci ZASTAVNI